

B E L L E T E N

Cilt: XXI

Ekim 1957

Sayı : 84

DİL MUKAYESELERİNE GÖRE BASKLARLA TÜRKLERİN TEMASLARI GÖÇ YOLLARI VE ZAMANI HAKKINDA

Dr. Phil. HÂMÎT ZÜBEYR KOŞAY

Türk Yurdu dergisinin 1954 yılı 3 sayısında (sahife 205-209) "Bask dili ile Türkçe arasında münasebetler" adlı bir makale yayımlamıştım. Arada geçen zaman zarfında, elimdeki kaynakların mahdut olmasına rağmen bu konu ile bir az daha meşgul olmak fırsatını buldum. Aşağıdaki satırlarla, Türkolojinin ışığı altında, Baskların menşeleri ve göçleri hakkında bazı gerçekleri ilim âleminin ittilâsına arz edebileceğimi sanıyorum.

Bilindiği üzere, uzun münakaşalardan sonra, Baskların menşei hakkında telifi güç iki esas nazariye hâkimdir.

I. Basklar, bulundukları yerlerde, yontma taş devrinden itibaren yaşayan eski bir ırkın (Cro-Magnon ırkının) bakiyesidir.

II. Basklar doğudan hicret etmiş, Kafkas dilleri ile akraba bir dil konuşan kavimdir. (Bu arada Baskça ile Sumerce, Japonca, Tibetçe, Fince, Macarca, Türkçe arasında mükayeseler yapılmıştır. Bask dilinin Şimalî Afrika dilleri ile akraba olduğunu iddia edenler de vardır.)

Şimdi bu iki nazariyeyi bir az yakından inceleyelim.

I

Karl Wilhelm Humboldt "Prüfung der Untersuchungen über Urbewohner Hispaniens vermittelst der Waskischen Sprache, Berlin, 1821" adlı eserinde İber'leri özel dil konuşan Sicilya, Sardinya, Kor-

sika, Güney Fransa hattâ İngiltere adalarında izleri bulunan bir kavim olarak tanır. Onun kanaatine göre bu günkü *Basklar* başka yerlere sürülmüş olan veya temsil edilmiş bulunan *bu ırkın bakiyesidir*.

Graslin "De l'Iberia, Paris, 1839" adlı eserinde İberia'nın Grekler tarafından İspanyaya verilmiş yanlış bir ad olduğunu gösterdi. Baskların şimdikinden daha geniş bir sahayı hiç bir zaman işgal etmediklerini de isbata çalıştı.

M. Bladé "Origine des Basques, Paris, 1869" adlı eserinde Humboldt'un nazariyesini kökünden çürüttü. Ona göre *Iberia* ancak coğrafî bir istilahtır. İberik ırk veya kavim yoktur. Baks-İber nazariyesi bir masaldır. Basklar yabancı ırklara daima kapalı idiler.

Diğer taraftan antropologlar (Broka, Thurnam, Davis, Huxley, Busk, Virchow, Tubino) Avrupada Neolithik çağda küçük yapılı, uzun veya beyzî kafataslı ve ölülerini mezara gömen bir ayrı ırk olduğunu ve bunların bakiyesine Belçika, Fransa, Britanya, Almanya, Danimarka ve İspanyada rastlandığını ve *tipik örneklerinin Basklar* olduğunu ileri sürdüler. M. D'Arbois de Jubainville "Les premiers habitants de l'Europe, Paris, 1877" adlı eserinde İber'leri Atlante'ların halefleri olarak gösterdi.

Tubino "Los aborigenes ibericos, Madrid, 1876" adlı eserinde ise İspanya ve Şimalî Afrikada megalithik âbideler inşa eden kavmi eski İberler ve *bugünkü Basklar* olarak gösterdi.

Bu meyanda Varro ve Dionysius ise İspanya İberleri ile Kafkasya İberlerini şark ve garp kolu olmak üzere aynı kavim saymaktadır.

Georges Poisson (Dr. Şevket Aziz Kansu tercumesi) "Avrupanın İskân Tarihi, 1950, sah. 71" de Bordogne ile Güney Charente'yi zamanımızda hemen temamen *Cro-Magnon* ırkının ahfadı olarak telâkki eder. Aynı eser İberya medeniyetinin gelişmesi bahsinde "bütün bu ırkı karışmalardan Bosch'un Pireneli adını verdiği yeni bir medeniyet doğar. Anthropoloji bakımından bu medeniyet Yarımada sakin diğer etnik gruppardan, *mezosefal* bir tiple ayrılır ki bu tipe *modern Basklarda* rastlanır (sah. 174)". der.

John E. H. Nolan "Life in the Land of the Basques. The National Geographic. February 1954"de halk iştikakçılığına sapan şu nazariyeyi aks ettirir: "The theory that they may be survivors from the Stone Age is supported by certain words in the Basque tongue, *Eskuara*, which relate to cutting tools of stone. Even stronger evidence has been found in the blood groups, suggesting the Basques, descent from a very early European stock. Moreover, Basques have blood groups similar to those of peoples in other fringe areas of western Europe, such as parts

of Ireland, northern Wales and Scotland, and Iceland. This fact in itself has been interpreted by some authorities to mean that the *Basques are remnants of a once widespread population.*"

Ağlebi ihtimal bu son nazariyeye istinaden İspanya içharbi sırasında General Franko, Baskların yaşadıkları Bilbau şehrini muhasara ettiği zaman, Lloyd Georges Baskları Galyalıların kardeşi sayarak ablokayı derhal kaldırıtmak için teşebbüse geçmiş ve Canterbury Baş peskoposu da onun bu hareketine iştirak etmişti.

1929 tarih baskılı "Der Grosse Brockhaus" da Baskların eski yerli halk olduğunun aşağıdaki şekilde tekrarlandığını görüyoruz: "Nach der Ergebnissen der Vorgeschicht forschung sind die Basken nicht, wie bisher angenommen der Iberer anzusehen, sonderen, als *Rest einer Urbevölkerung*, die sich nur in den Grenzgebieten stärker mit Iberen gemischt hat. Der Name *Basconen* taucht zuerst im 3. Jahrh. bei den Römern auf. Von den Kelten, Römern, West Goten, Mauren und Romanen sind die B. in ihrer Kultur und ihrem Volkstum so gut wie nicht beinflusst worden."

Aynı Ansiklopedinin 1953 baskısında ise daha ihtiyatlı bir ifade ile "Basken, span. *Vascos* in ihrer eigenen Sprache EUSKALDUNAK, vorindogermanen. Volkstum in westl. Teil der Pyrenäen bis an den Golf von Biscaya" tabiri kullanılmakla iktifa edilmiştir. Aynı ansiklopedinin lisan bahsinde ise şu ibare vardır: "Baskische Sprache, von den Basken EUSKARA, ESKUARA, u, a, genannt, die einzige noch lebende nicht -indogerman. Sprache West-europas." tabiri kullanılmıştır.

Buraya kadar sıraladıklarımız Baskların ırkî menşeleri hakkında Batı âleminde yerleşen kanaatleri aks ettirmektedir. Biz eski Avrupa ırkının Basklar, daha doğrusu Baskların Avrupalının eski ırkları ile ihtilâtlarını mümkün görmede beraber onları Yontma taş yahut cilâli taş devrinden itibaren yerli bir tabaka olduğu nazariyesini kabul etmiyoruz. İlerdeki tafsılattan görüleceği vechle Basklar İspanya ve Cenubî Fransa'ya gelip yerleştikten sonra Türklerle doğrudan doğruya temasta bulunmamışlardır. Halbuki Bask dilindeki iare Kültür kelimeler arasında Türkçeden geçenler Pretürk devrine ait olmayıp Türk devrine aittir. Diğer tabirle daha yakın bir devreye (Milâttan az evvel veya az sonra) aittirler. Basklar büyük muhaceret dalgalarına katılarak Milâttan bir kaç asır sonra bu günkü yurtlarına gelip yerleşmişlerdir.

II

Baskların dililarındaki nazariyeler onların ırkî terkipleri hakkındaki daha karışıklık.

Trombetti'ye göre Baskça Paleo-asiatik diller zümresine mensuptur. (*Le origini della lingua basca*).

K. Bouda ise Sumerce, Batı Kafkas dilleri ve Tibetçe ile mukayese yapmaktadır. (*Die Beziehungen des Summerischen zum Baskischen, Westkaukasischen und Tiebetischen*. Leipzig 1938. Mitteilungen des Altoriental. Gesellschaft, Bd. XII. 3).

J. B. Lissarrague ise reybî bir eda ile Japonca ile mukayese yapmaktadır. (*La solidant parenté des langues basques et japonaise*, Revista International de Estudios vascos, b. III).

F. von den Velden'e göre Baskça bir Afrika dilidir. (*Das Baskische eine afrikanische Sprache. Der nordafrikanische der keltischen Sprachen*).

Lucian Bonaparteda Fince ile mukayese eder. (*Langue Basque et langues finnoises*, 1862, London).

R. Lafon, Baskçayı Kafkas dilleri arasında yerleştirir. (*Basque et langues Kartvelles*. Revista International de Estudios vasos, 1933. p. 171).

Schuchardt, Baskça ile Gürcü dili arasında akrabalık aramaktadır. (*Das Baskische und die Sprachwissenschaft*, Leipzig 1925, 35).

A. Winkler, Baskça ile Ural-Altay ve bu meyanda Türkçe arasında mukayese yapmakta bazı kelimeleri sıhhatala tesbit etmeye fakat neticede sıfatın Bask dilinde isimden sonra gelişine ve diğer bazı grammar özelliklere bakarak iki dilin-akraba olmadıkları neticesine varmaktadır. (*La langue Basque et les langues uralo-altaïques*. Halle, 1917).

Dr. José Alemany ise Baskçayı aynı zamanda Ural-Altay dilleri ve Kafkas dilleri ile mukayese etmektedir. (*Mas pruebas del Vasco con el Caucásico y con las lenguas uralo-altaicas*. Boltin de la Academia Espanola. Tomo XX.).

1953 baskılı “Der Grosse Brockhaus” da ayrı bir Ligur nazariyesi ile karşılaşıyoruz. Bu nazariyeye göre Bask dili özelliklerini Kafkasyadan Ligurler getirmiştir. Metin söyledir: “Baskische Sprache, von den Basken *Euskara Eskuarau*, a, ä. genannt, die einziege noch lebende nicht -indogerman. Sprache West-europas. Sie ist hervorgegangen aus der vermischtung der Sprache der im die Bucht von Biscayasitzenden ligurischen Küstenstämme mit der Sprache der

disen Gebiet im 6. Jahrh. n. chr. überflutenden Vascones, die östl. des mittl. Ebro satzen. Die ursprüngliche Sprache der Vascones hatte viele iberische Elemente in sich aufgenommen (die alten Nachbaren der Vascones im SO waren die iberischen *Illegeten*) und war auch mit latein. Wörteren durchgesetzt. Ein Teil der Vascones war bereits romanisiert. Nach der Struktur (verschiedene Behandlung des Subjects bei transitiven und intransitiven Verben, Eingliederung des Objectpronomen in die Verbalformen) und ihrem ältesten Wortbestand ist die B. S. den Kaukasischen Sprachen verwandt. Die Träger dieses Sprachtyps waren vielleicht die Ligurer. Im Wortschatz zeigen sich ausser iberischen und lateinischen auch Keltischen gotische und viele romanische Elemente. Karakteristisch ist der Reichtum an Postpositionen (statt Deklination) und die umschreibende Konjugation. etc.”

Derhal şunu söyleyelim ki Kafkas dillerine has sanılan gramer özelliklerinin bir çoğu Ural-Altay dillerinde de vardır. Postposition'lar (son takılar), kelimelerde iteration (tekrarlama) cümle terkibi gibi. Hattâ sıfatın isimden sonra geliş, Bask diline has değildir. Netekim Türkçede de *Güzel ev* yanında *Osman paşa*, *Veled Çelebi*, *Fatma Sultan* gibi terkipler vardır.

Tabiatıyla Bask dilinde Castellan, Lâtin, Alman ve Arap* tesirleri de gösterilmiştir. Son zamanlarda İspanyol ve Fransız tesirleri de çok kuvvetlidir. Resmi işlerde Baskçanın kullanılması yasak olduğundan bu dil gerilemeye ve tedricen unutulmaktadır. 13 ve 14. asırlarda Kastilya ile birleşen Bask vilâyetleri 19. asra kadar büyük ölçüde istiklâllerini muhafaza etmişler ve 1834-40 ve 1873-76 iç haplerini mütakip 1876 da imtiyazları (fueros) azaltılmış, 1939 da ise büsbütün kaldırılmıştır.

Basklar kendi halk ananelerinde Yafesin Oğlu *Tubal*'nın ahsadı olduklarını söylerler. Mesudi Mürucü El-Zehep'de İspanyanın şimanlinde Araplarla mücadele eden kavimlerden bir kısmının İskitler olduğunu kaydeder. Bu rivayetlerin de onların doğu menşeli olduklarını gösterme bakımından değeri haizdir.

* Bask diline arap tesiri:

Bask. *Baita* “demeur, habitation”/ Arapça *Beyt*.

Bask. *Mautu* “mourir, tuer” Lh. 270 /Arapça *mevt*.

Bask. *Esker* “reconnaisance, gratitude; remerciement, action de grâces” Lh. 276. /Arapça *sükür*.

III

Basklar eskiden Pirene dağları ile Biskay körfezi arasına göçerek yerleşmeğa mecbur edilmiş bir kavim olduğuna göre tarihin uzun yolu boyunca bir çok kavimlerle temas hattâ ihtilât etmiş olmaları ve muhtelif kültürlerin tesirleri altına girmeleri tabiidir. Netekim bu böyle olmuştur. Biz Baskları bilinen dil ve kavim guruplarından herhangi birine idhalden önce onların lisan ve etnografyasında mühafaza olunan gerçek delillere dayanarak zikri geçen temas ve muhaceret yollarını tesbite çalışacağız. Bu meyanda iptidai mefhumlar üzerinde duracağımız da tabiidir.

Derhal şunu söyleyelimki, *Basklarınecdadıyahutonlarıterkipeden unsurlarınmühimbirkısıTürklerleşobanlıkdevrinde temasdaidiler. Bask dilindeki ehli hayvanlarınmühimbirkısı, ayrılmaz gurup halinde Türkcedir.* (Mukayese cedveline bakınız Cedvel 1.).

Baskların Türklerle teması yalnız bir defaya munhasır değildir. Hayli muahhar zamanda, ağılebi ihtimal Hunların Uralları geçmesini müteakip bugün Kazan Türklerinin oturdukları Kama nehri bölgесine kadar uzanarak onlardan bazı kelimeler almışlardır. Bu kelimeler ancak bu bölge Türklerine munhasır görülmektedir. Bu sırada Basklar Fin-ugor kavimleri ve Macarlarınecdadı ile de temas'a geçmişler ve onlardan da kelime alıp vermişleridir. Bu temas şimalî Kafkasya sınırina ve Cenubi Rusya isteplerine kadar uzanabilir. (Mukayese ediniz. Cedvel 2-3).

Basklar Orta Asya isteplerinden güneye sarkarak Şimalî Kafkasyada ziraatçı kavimlerle temas'a gelince onlardan ziraate aid kelimeler almışlardır. Uzun sürmesi muhtemel bu temas neticesinde dillerinin bünyesinde de kuvvetli tesirlerin vukua gelmiş olması mümkündür. (Mukayese ediniz, cedvel 4).

Bask dilinde yalnız Anadolu Türkçesi ile izah ve mukayesesini mümkün bazı kelimeler de vardır. Bu kelimeler diğer Türk lehçelerinde gösterilemez ise Yakın şarkın eski ölü dillerinden miras kalmış olabilirler. Netekim yer adlarında da emsali çoktur. Bu kelimeler Kafkas, İran ve Mezopotamya gibi komşu ülkelerden de geçmiş olabilirler. (Mukayese ediniz. Cedvel 5).

Bask dilinde Sumerce, Tibetçe, Japonca gibi dillerle bir mukayese imkânı varsa bunları da Ural-Altaistik'in henüz lâyikile aydınlatılan meseleleri arasına almak gereklidir. Aynı mukayeseleri daha

geniş ölçüde adı geçen diller ile Türkçe arasında da yapmak mümkündür.

Baskça ile Kelt dilleri arasındaki mukayese tezimizi zayıflatmaz, belki takviye eder. Bask *gona* eski Kelt *gunna* "Pełz, Rock", İngilizce *Gown*, Türkçe *Kön* "Leder", *Gön* "peau tannéé" mukayesesine bakınız.

Baskların batıya göçlerinde Anadoludan geçip geçmedikleri kesitiril emez. Baskça ve Etrüksçe bey manasına gelen *Lar* müşabehet veya ayniyeti için (Littré) başka bir izah bulmak gereklidir.

BASK - TÜRK kelime mukayeseleri :

1. ÇOBANLIK DEVİRİ

Bask. *Zokhor*, veau d'un an (T. P. 537).

Sokor, veau mâle d'un an et plus (Lh. p. 934).

Mukayese ediniz :

Sigir (Osm). *Siyır*, *Sir*, eine erwachsene Kuh, ein Ochs; Radlof Cilt IV. 618.

Siyır (Baraba, Kazan, Tobol, Tarançı, Karayim)-*Sir*, *sigir*, die Kuh. Radlof IV. 626.

Sir, *Sigar* (Samoyed, Ostyak), Kuh. Cenup Ostyak'da *Sagar*, Cenubi Vogul'da *sä'ir*, KV. *Saor*, Kuh. A. K. E. 620, 546.

Németh "A törökség öskora. E. B. A. 165 de: *Sigir*" tehén, tkp. "fejos" yani sağımlık ile izah eder.

Kerestecihan ise Sanskrit *Çakkara* "beouf; *Cagkara* "taureau" ile Türkçe *Sigir*'ı mukayese eder. Kerest. 233.

Menşei ne olursa olsun Bask *Zokhor*, Türkçeye en yakındır. *Siyır* ve *sir* sonraki bir inkişafstır.

Bask. *Biga*, *miga* "taure" henüz doğurmamış genç inek, düğe. T. L. p. 503.

Biga, génisse de deux ans, Syn. *Miga* (b prmutê en m) Lh. 165. *Behi*, vache. T. L. 534.

Behi, vache. Syn. (boeuf ou vache) *abelgori* (L'origine romane de *beou* (gasc.) ou *bueg* (esp.) qu'on attribue à ce mot ne semble pas s'appliquer à la même famille. V, *beh-be-IV*. Lh. 130-131.

Beh - semble une racine commune à plusieurs noms d'animaux: *beh-i*, *beh-or*, *beh-oka*. Lh. 125.

Bei, vache. Var. de *behi*. Lh. 132.

Behi, boeuf ou vache. Fabre.

Türk (Kirgiz, Nogay etc.) **bia* and *bija* (biye) "a mare".

Mançu *bi* in *biren* (Z. 504) "atigresse", *bimsu* (Z. 503) "a partridge -hen" (*musu*, *muşu*) "partridge-keklik".

SK (Güney Kore) *pi* "female", *piza* "a female slave".

SK, *phi-ma* "a mare", *phi-a-ma* "a mare". Ramstedt 200, 214.

Şekilce aynı olmakla beraber mana farklı dolayısıyla Türk *Boğa*'yı ancak hatırlatmakla iktifa ederiz. Semantik bir tahavvül de düşünülebilir:

Türk *Buga*, *buka*, *boğa* : *Buka* (A. T.), *Buga* (Çagatay), *Boğa* (Osm,) der Bulle, der Stier. Radlof 1648.

Vugur, Ochse.

Mongol, Kalm. *Buga*, Stier, Mançu *buga*, Tunguz *Buka*.

Macar *Bika* Stier R. O. XIII. 360 Türkçeden iare kelime.

Ayrıca bakınız: Budenz Ny. K. X. 78.

Hind-avrupa dillerinde: Lat. *Bōs bōvis* "Rind"; Gr. *bous*, *boos*, dor. *Bws* "Rind"; Air. *Bō* "Kuh"; Arm. *Buc* "Lamm" Germ. an. *Bukka Bokkr* "Bock"; Ags. *Bucca* "Ziegenbock" *Bucc* "Damm hirsch" Männchen bestiemter Tierarten; Ahd. *Boc*, Air. *Bocc*.

Bakınız : Walde 95.

(Schon längst und mit Recht hat man aber auch die Sippe von nhd. *Bock*, air. *Bocc*, aw. *buza*- "ziegenbock, arm. *buc* "Lamm", die aus dem Indogermanischen keine Deutung findet, aus dem Altaischen hergeleitet. A. Nehring, SIKU p. 82. Güntert: Ursprung der germanen S, 57)

Kafkas dillerinde : Awar *buga* "Rind, Stier, Bunduch etc. *Buga* "Ochs".

Afrika : Sudan Dinka *buog* "Rind", im Bantu Suaheli *mbogo* "Büffel", Konde *Imbogo*, Sotho *Poho* "Stier".

Kassi devri *Bugaş* "Pferde name". Kemal Balkan. *Nazi-Bugaş* "şahis adı. *Bugaş*'ın gölgesi manasına. *Nazi-Marutaş* bir Tanrı adı olduğuna göre *Bugaş* da tanrı olabilir. Delitsch nazariyesi. 1884.)

* *

Bask. *Ziriko* "mouton" T, L. 325.

Zikhoro, *Zikhiru* "bouc châtré". Ne s'emploie en S. que comme terme injurieux. Lh. 1087. Burada Bask dili içinde "Méthathèse" ve "Sémantique" tahavvül dikkate değer.

Mukayese ediniz :

Türk. *Sark* (Kazan, Kirgiz) 1-das Schf (Kazan), *Sark sarani* (Kazan get.) das Lamm; *Sark marik*, Schafe und desgleichen.

2-Das Russische Schaf (Kirgiz). Radlof IV, 322.

Bu kelime Osmanlı Güney Türkçesinde yoktur.

* *

Bask. *Elhi* var. *Eli* "troupeau, multitude, etc." ; *Elhi or* (H). troupeau.
Lh. 235. /*Elhi, ele* "Vieh herde".

Türk- *Yılık* (Altay, Tuba, Teleut, Kun, AT, Orhon). 1-(A. T.) das Heerdenvieh, 2-Pferde, die in Heerden leben. Radlof Cilt III. 485. *Yılgi* (Kürik, Kızıl, Uygur) 1-das Vieh, die Pferde (Uygur), 2-das Pferd (Synonym von *at*) Kürik, Kızıl. Radlof III. 486. *Cılık* (Kirgiz, Kazan)-*Yılgi* Radlof IV. 128.

Ilki (Osman) vergl. *Yılık* "in Freiheit, heerdenweise lebende Pferde". Radlof I. 1376.

Yılgi (S. D. D.) *at* sürüsü, hergele. Muhtelif hayvan sürüsü. *Ilki* (S. D. D. Çorum) sürü; *Irhi* (S. D. D. Erzurum) *at* sürüsü.

Yakut *gilgi* "Pferde" Németh 66/29.

Kerestecihan İslikak lûgatinde şu mukayeseyi yapmıştır :

Ilki, t. or. *Yılık* "troupeau de chevaux". Cf. basque *elhi* Grec *agéle* "troupeau de chevaux". Kerest. 45.

Heinrich Winkler'in zikr olunan eserinde de aynı mukayese mevcuttur :

Bask. *Elhi, ele* "Viehherde", türk. *ilki* "Pferde herde".

* *

Bask. *Zaldi* "cheval". T. L. 73. Lh. 1066,

Mukayese ediniz :

Türk. *At* (alle Dialecte, Kom. *at* (Osm. OT.) Radlof I. 441.

Çuvaş *Ut*, Yakut *At* Németh 8. "Pferd", das beschnittene Pferd.

Mançu *Adin* "Heerde".

Burada hayli şekil ayrılığı olduğu için daha evvelki mukni misaller olmasa mukayeseye cesaret edemezdik. Kelime başındaki (Z-) ve kelime ortásındaki (-l-) izaha muhtacdır. Böyle Türkçeye nazaran anorganik sayılabilcek (-l-) diğer kelimelerde de mevcuttur. Meselâ : *Saltzea* "vendre" L. Fabre 382. Bask. *Saldu* "vendre", Azkue : El vascuence 1949 p. 6. Mukayese ediniz:

Türkçe *sat-* "vendre" verkaufen, handeln (Uygur, Osmanlı, Kırım, Çagatay etc.) Radlof IV. 375.

Koppers, Samoyed'ler için Ren geyiği ne ise Türkler için de, ekonomi bakımından, at odur, der «Ayni esas mevzuun bir variente'i her ikisinin de menşeindeki "avcı" çıkış noktası da oldukça iyi kavranılabilir. Her ikisinde de, hayvan yetiştirmenin aklı ve dün-yeviliği şüphe uyandıramayacak şekilde tebarüz ettirmektedir, ve menşede hem Ren geyiği hem at evvel emirde et ve yük hayvanı sıfatlarını haizdirler ve tek tük bazı istisnalardan sarfınazar bu hayvanlar henüz binek hayvanı değildirler; sistematik surette sütlerini sağlamak ve üzerlerine binmek keyfiyetleri bütün tezahürlere bakılırsa, at besleyen Türko-mongollarda zaman itibariyle ikinci olarak baş göstermiş ve buradan, komşu Ren geyiği yetiştircilerine, bilhassa Sayan mintakasında, sirayet etmiştir. A. Gahş'dan naklen.»

Kerestecian sah. 4. at'in esas manası hakkında şu mutaleayı yürütür: «A supposer que ce mot turc represent la racine du verbe *atlamak-sauter*, il y aurait lieu de le rapprocher du sanscrit *atya*, qui signifie, marcheur, cheval (de *at*, *atami* marcher d'une façon continue); il en est de même de cet autre mot sanscrit *kranta* - cheval, participe présent du verbe *kram-marcher*; et de l'hebreu *sus-cheval* et (*süs*)-sauter (de joie).

Bask. *Zuta* “lait”. git. Lh. 1115.

Mukayese ediniz :

Türk. *Süt* (Osmanlı), *Söt* (Kazan) “lait”, *Süt* (Uygur, Çagatay, OT. Tarançi, Altay, Teleut, Lebed, Şor, Sagay, Koybal etc.) “die Milch” Radlof IV. 834. Çuvaş *söt*; *ǖt* “Milch”

Mongol *Sün* (sonst *sü*, dialektisch auch *tü*) Rudnev MSOS XXXII. 12. Kore *Geet*, *Çet* “milk, the breasts”.

Bask dilinde ayrıca süt manasına gelen *esne* vardır:

Bask. *Esne* “lait”. T, L. 275. Aşağıdaki izahat Finn-ugor dilleri bakımından bir ışık verecek durumdadır.

Ostyak. *ësem-jink*, Vogul *säkw-vit* (Kv. *säxu-vit*, KLV. *süx-üt*, ALV. *Şük-üt*, TV. *Çuk-it'*) asıl manası meme suyu demektir. Zira Vogul *säkw*, Ostyak *ësem* “Brust, Euter”; Vogul *vit*, Ostyak *jink* “Wasser” manasına gelmektedir. A. K. E. 597.

* *

Bask. *Idi*, 1-pirimitivement ce mot signifiait taureau (actuellement *zezen*, 2-boeuf. Lh. 481; Taureau, *zezen*, *idi-aketz* T. L. 503.

Türk. *Ut* (alttürkisch), *Ud* (Uygur); “Zweitens gibt es ein alttürk. *ut*, uygur. *ud* Oehl hält es für möglich, dasz ihnen einen schallmalendes **hu* oder **wu* zugrunde liegt. Im chinesischen gibt es ein *kut*, *kuöt*, “Ochse”. Nehring SIKU. p. 80.

Dravid (Kolami, Naikunde) *kute* “Kuh”.

Sumer *gu’älter gud* “Stier”.

Kafkas (Mingrel, Lezgi) *xodži* “Ochse”.

Şüphesiz çok eski bir kültür kelimedir, Bask ve Türklerin daha Asyada iken temaslari ile ilgili olabilir.

* *

Çobanlıkla ilgili sözler arasında “herbe, gras” karşılığını da aramamız gereklidir:

Bask. *Atse* “herbe” Lh. 122.

Türk. *Ot* (Krím, Mom. Altay, Teleut, Lebet, Sagay, Koibal, Kaçins, Kuerik, Kirgiz, Karakirgiz, Uygur, Çağatay, Tarançi, Osm. Azeri, Karayim) hulasa bütün Türk lehcelerinde “Pflanzen, die den Thieren zum Futter dienen” Radlof I. 1100.

Ut (Kazan, Tobol) “das Gras, Kraut”. Radlof I. 1702.

Ot (Yakut) “Gras”. Németh 34.

(Kerestecian Sah. 49 da bu Türkçe kelimeyi anglais *weed*-id.; anglo-saxon *weðd* “herbe” ile de mukayese eder. Bu Hind-Avrupa ve Ural-Altay dilleri teması bakımından ayrı tedkike değer). Kafkasyadaki Karaçay Türk lehcesinde hayvanların yediği bitki *Hants*’dır.

Çobanlık hayatının ayrılmaz unsuru olan çoban köpeği medlül-lerinin karşılaşılması bizi ileri götürmemektedir.

Bask. *Chakur*, *Hor* “chien”. T. L. 74. Türkçede *Ör*-“havlamak” manasına gelirse de (it örür kârvân yörür) bu mukayese zuraki olur(**). Bask. *Astoàç*, *astua* “âne”, *astaña* “anesse, femelle del’âne” T. L. 18. Türk. *ışák*, *eşek*, *işek*, *esek* (Osman, Kazan, Kirgiz v, s), *Ażak* (Çuvaş) Lat. *Asinus* “Esel”, Got. *Asilus* “Esel” stammen als Lehnworte (durch thrakisch illyrische vermittlung?) aus einer Kleinasiatischen Sprachen Arm. *ēs*. Walde 65.

Sumer. *Anṣu*, *anṣe* - *eşek*.

** Konya’da oturan Carcaraların dilinde *Çökel* “chien” manasına gelmektedir. Burada Baskçaille ligili eski bir Anadolu kelimesi saklı olabilir.

Bu kelimenin Türk, Hind-Avrupa ve Mezopotamya dillerine şamil bir kültür kelime olduğu meydandadır.

Yukardaki mukayeselere Bask Türk temas bölgesini aydınlatabilmek için diğer bir kaç kelime mukayesesini de burada eklemeliyiz :

Bask. *Erlia, erlea* “Mouche à miel, abeille” Fabre p. 1.

Erle “Abeille” T. L. p. 6. /*Erle* 1-(A. H.) abeille; 2-essaim. Lh. 259. *Erle kofoin* “Ruche” Lh. 259. (***)

Türk. *Ari* (Osm.) die Biene; *Çer-ari* (Sagay) Wespe Radlof 1. 265
An (Küerik, Barba, Şor, Sagay, Rabguzi, Uygur, Azeri, Çağatay)
 Radlof 1. 265. *Ari kovani* (Osmanlı) “Bienenkorb” 1. 265.

Burada önce Bask. *kofoin* kelimesi üzerinde duralım: Osmanlıca Çağatay *kovan*, *kogan* (Radlof II. 664) 1-eine cylinderförmiger Kasten, 2-der Bienenstock, manalarına gelmektedir. *Kovuk* (Osmanlı) hohl, ausgehölt, die Höhlung, manalarına gelir. Rad. II. 665.

Erle deki(-l-) ise tipki Bask. *zaldi*-Türk. *at* ve Bask. *salt*-Türk. *sat* de olduğu gibi anorganik'dir.

Şu halde Bask. *erle kofoin*-Türk. *ari kovani* veya *arı Köfünü*'den başka bir şey değildir. *Ari* sözünün aslında Türkçe olup olmaması ayrı bir davadır. Keresteciyen İştikak lûgatinde (sah. 7) zirdeki mukayeseyi eklemiştir :

Ai Eski Hind *ali-h*, *áli* (-ala)” abeille, scorpion, et *árâ* “alène; *Kubyle* “guêpe”; basque *erle* “abeille”.

* * *

2. BASK'LARIN ŞİMALDE ORMANLIK-STEP BÖLGESİ ILE TEMASLARI

Baskların bir aralık step bölgelerinden ormanlık-step bölgesiyle temaslarına zirdeki kelimeler tanıklık eder:

Bask. *Eremu* (Oihan c. A. H. 1-bois, forêt; 2-landes plus ou moins couvertes de bois. Syn. *eremu*. Lhante p. 795.

Türk. *ereme, ärämä* (Kazan) dichtes niedriges Gestrüpp. Radlof 1. 760. *eremelik*, *ereme-lik* (Kazan) eine mit dichten, niedrigem Gestrüpp bewachsene Stelle. Rad. 1. 760

*** Anadolu'da Gülek'te *Köfün* “Çamağacı gövdesinden uzunlama ayrılmış şeritleri hasır örter gibi örterler, üzüm, meyve sepeti olarak kullanırlar. Nuri Can

Şimal bölgesi ile Baskların temasa geldiklerini gösteren kelimeler arasında “meşe-Eiche” karşılığı da vardır. Kelt dillerinde bu aynen mevcuttur.

Bask. *Ame-tz*, air. *Omna*, acorn. *onne-n* “Eiche”. Fr. von den Velden.
Ametz (A. H.) chêne-tauzin. Lh. 39.

Türk. *İmen* (Baraba, Kazan) 1-die Pappel (Baraba), 2-die Eiche (Kazan) Radlof I. 1573. *ämän* (Karayim) der Baumstumpf. Rad. I. 949
emän (Kirgiz) die Eiche. Radl. I. 949.

Bask, Kelt ve Türk münasebetini gösteren diğer bir *kültür kelimesi* de şudur :

Bask. *gona*, ak. (eski Kelt) *Gunna* “Pelz, Rock (>engl. *gown*) ; Mose (Şimali Afrika) *gañgo*, Asante *Huna-m* “Haut”, Bilin *Ganō* “Leder”. Von F.von den Velden: Der nordafrikanische Untergrund der keltischen Sprachen.

Lhanda lûgatında sah. 376 da bu kelime Roman iaresi olarak gösterilmiştir :

Gona 1-robe vêtement de femme, 2. tablier, devantière. Lh.

Türk. *Kön* (Baraba, Kirgiz, Teleut, Lebet, OT.) 1-georbenes Leder (Baraba, Teleut), 2-nuntes (gelbes) Leder, 3-der Stiefelschaft (Lebet) Radlof II. 1241.

Gön (Osmanlı) cuir, peau tannéé; tanned leather.

Mongol *Köm* “thick hide”.

Kore *Kumeri* in *pal-tui-gumeri* “the heel; pal “foot, tui” behind, and *kum* “the hard skin” (?). Ramstedt S. K. E. 130.

Keresteciyen da Türk. *kön*, *gön*’in İngilizce *Gown* ile münasebetini göstermiştir :

Gön (Osm.) cuir, peau tannéé; Géorgien *kani-peau*; ndob (Afrique) *Koanyu* “peau”; Cymrique *Gwn*, l’anglais *Gown* “casaque, soutane, robe”. Kerst. 308.

Baskların Step-Orman bölgesinde Türk kabileleri ile temasına diğer bir delil de aşağıdaki kelime ve söz klijesidir :

M. H. L. Fabre’ın “Dictionnaire Français-Basque 1870 p. 62 de söyle bir izah vardır :

Convulsion, s. f. contraction des muscles: *Gozañen kiskurtea*, Tütk. *KÖZÖN* (Kazan) der Krampf; *ani közön yiýira*, er hat den Krampf. Radlof II. 1337.

Yiyirmak, ciyirmak ile kiskartmak aynı manaya gelirler.

ciyır-yyır-(Kazan, Kirgiz) 1-zusammendrücken, zusammendrängen, runzeln. 2-ein Zeug in Falten zusammenlegen. Radlof IV. 119.
Kiskar (v) Altay, Teleut, Lebet, Şor, Sagay, Kürik, Kirgiz, Kazan, von *kiska+är*" sich verkürzen, kurz werden. Radlof II. 809.
Kiskart (v) kurz machen, verkürzen. Radlof II. 809.

Bask sözünü bu klişesi ile ancak Volga boyu Türkçesinde biliyoruz.

* *

Step-Orman bölgesi hatırlasını taşıyan diğer kelime de şudur:
Bask. *Bas* "Wüste"; ir. *fas* "leer", abret. *guas-ce* (< * bas-) Leere.
Quara bado, Hausa *butu* "leer", Quara *beşa* "nackt".
F. von den Velden. (Afrika mukayeselerini de olduğu gibi gösterdik).

Bask. *Baso archaiq.* 1-forêt v. *basa*, 2-montagne. *Baso-ar* (Hb.) montagnard. Lh. 116.

Bask. *Basa* "sauvage: qui vit ou git ou pousse à l'état sauvage. (probablement de *baso*, forêt, car *basa* adj. ne saurait précéder le nom) Lh. 114.

Türk. *Basu* (Kazan) das Feld, der Acker; *ariş basuwi* "ein Rogenfeld".
Takır basu "das Brachfeld" Radlof IV. 1532.

Bu eski devrin hatırlalarını taşıdığını sandığımız kelimelerden diğer bir tanesi de *kurbağa* "Kröte" karşılığı olan kelimedir:

Bask. *Puka* "crapaud, Syn.: *apho*". Lh. 889.

Türk. *Baka* (Çagatay, Sart, Tarançı, Kirgiz, Karakirgiz, Kazan)"der Frosch, die Kröte. Radlof IV. 1437.

Kaplu-baka (Osm.) tortue, m. à. m. "grenouille à carapace"; *kor-baka* "crapaud". Kerest. 93.

Yakut *Baga* "frosch". Németh 10.

Macar. *Béka* "Frosch". R. O. XIII, 360. Eski Çuvaştan iare.

* *

3. BASKLARINI FİN-UGOR'LAR VE BU MEYANDA MACARLAR İLE TEMASLARI

Bask. *Bake* I-paix, calme, tarnquillité. Lh. 102.

Bakhea "paix, état de guerre. Fabre 244.

Macar *Béke* Id. (próblták több török szocsaladdal egyeztetni, így: 1-vö. pl. csagatj *bikik* 'megkötött, 2, tarancsi *bökä'erö*, erös, etc. Barczi Géza, Magy Szófejtő Szótár. 1941 s. 18.

Bask. *Hirur, hiru* "trois". T. L. 525.

Hirur "trois". Fabre 374.

Macar *Három-id.* vö. Vog. *kőrem'ua.*, Ostyak *chölym'ua.*, Fin. *kolme ete.* Barczi 114.

Bask. *Habuin* "écume" Lh. *Ahuna* Fabre 99. *Hagun, Gahun* TL. 149.
Macar. *Hab* id. Barczi 106.

Vogul. *chump* "hullam", Ostyak *chomp*, ua.

*

Bask. *Hiralgo* "nouvelles, notices", Lh. 443.

Macar, *Hir* İd.

(talan honf. el. török jövevény, vö. csuvas *chypar* ua., megfelelői úz, kipcsak, turki, sziberiai tipusu nyelvükben. A. török szó arab jövevény, de nagy elterjedtsége bizonyítja régiségett. Az egyeztetés komolyabb akadalyai a hangtani nehézségek), Barczi Géza, Magyar Szófejto Szótár. 1941).

Not : Arapça *haber* ile *Hir* mukayesesinden önce Bask *Hiralgo* daki *Hir* kökü üzerinde durulmuştur. H. K.

*

4. KAFKAS - BASK MÜNASEBETİ

Basklar çobanlık devrini Türklerin normal hayat süren oymakları yanında geçirdikten sonra güneye Kafkasyaya sarkmışlar orada Kafkas kavimleri ile temasla gelmişlerdir Ziraate ait kelimelerden bir kaçı Türkçedeki şekillerden ziyade Kafkas dilleri ile mutabakat gösterir Misal:

Bask *Gari* "blé, froment" Lh 338. arm. *Gari* "Gerste" georg, *K'eri* das mit bask. identisch ist, aber, auch im Mingrelischen und Lazischen, ferner im Abchas. *A-har* "Gerste Hafer", versch. *Hare*, bur. *Harri*, Wersch. *gur* "Weizen" wiederkehrt. A. Nehring, S. I. K. U. p. 135.

Bask dilinin Gürcüce ve Kafkas dilleri ile arkrabaklılığını müdafaa edenler bilhassa bu kelimeye ve kısmen Türkçe ve Ural-Altay dillerinde de gösterilebilecek Gramer hususiyetlerine istinad ettirmektedirler. Kanaetimizce burada da ancak kültür tesiri bahis konusudur. Bask ve kafkas dillerinde müşterek yiğirmili sayı sistemi, Alfredo Trombetti'nin Elementi di Glottologia'da bahs ettiği (El sistema vigesimal de numeracion) de bu cümledendir. Arpanın buğdaydan

daha önce malûm olduğu tahmin edilmektedir. Türkçe *Arpa* “*Hordeum sativum*” aslında Hind Avrupa, Kafkas dillerine şamîl bir kültür kelimedir:

Türk. *Arpa* (Kirgiz, Tarançi, Kazan, Azeri, Krim, Çagatay, OT. Kom. Osman. Uygur) die Gerste. Radlof I. 333.

Mongol *Arbai*, arwâ (K. W.) “Gerste, Hafer”.

Mançu *Arfa* “Schwarze gerste”.

Macar *Arpa*. Türkçeden iare söz. Budenz Ny. K. 77.

Arm. *Gari* “Gerste”

Gr. *xri* < *keri.

Lat. *Hordeum*.

Ahd. *Gerste*.

Afgh. *Örbüşah*.

Bask. *Gari*.

Georg. *K'eri*.

* *

5. ANADOLU - BASK MÜNASEBETİ

Bask Anadolu münasebetini gösteren yukarıda zikri geçen *astoa* kelimesinden başka her halde eski ölü dillerin bakiyesi olan ve halen Türk Dil Kurumunun Söz Derleme Dergisi Cilt 2. 1941 sahife 545 de tesbit edilen ve yaygın olmayan “tavşan” karşılığıdır:

Bask. *Erbi* “lièvre” Lh. 251.

Türk. *Eripisi* (Çorum) tavşan

* *

Bask. *Ibai* “fleuve, rivière, au fig. torrent”, Lh. 478 TL. 189.

Türk. *Iba* I. Çiğ, nem (*bu gece iba düşmüş*: Oyaca “Haymana-Ankara”, Ilgin, Bozkır, Seydişehir “Konya”, Aybastı “Ordu”, Yukarı dinék “Şarkî karağaç” “Isparta”, İshaklı “Bolvadin-Afyon”, Hisarlıkaya”, Polatlı “Haymana”, 2-Ratip: Bu çamaşır daha iba duruyor “Konya”

Söz Derleme Dergisi, Cilt 2, sah. 778 Türk Dil Kurumu, 1941

* *

Bask *Ephel* “1-tiède, 2- au fig sans zèle, sans énergie” Lh. 245.

Ephel “tiède”, *ertephel* “à demi -tiède”, *ertepheldu* “tiéder à demi”, TL. 510.

(Not: burada *erte-ephel*-yarı-ephel, orta -ephel mürekkep keimesinde sıfatın mevsuftan önce gelmesi Türkçe gibidir. Halbuki Bask dilinde sıfat mevsuftan sonra gelir. Bu ayrılık Türkçe ile ilgisi olmadığına delil olarak gösterilir. Halbuki Veled-Çelebi, Osman-Paşa gibi terkiplerde “determinatif” unsurlar pek alâ isimden sonra gelebiliyor).

Türk. *Efil-efil* (Anadolu Söz Derleme Dergisi 1941 sah. 507) “1-Hafif hafif, yavaş yavaş (Rüzgârin esmesini tavsifde kullanılır) 2-serin serin (Eskişehir). *efilti* (İçel) hafif rüzgâr. *Efillen-mek* (Erzurum) koku yayılmak. *Efirti* (Bor-Niğde) pek yavaş, fakat serince esen rüzgâr.

* *

Bask. *Erain-suge* “Dragon (serpent d'airain ?)” Lh. 248.

Heransuge “Dragon, serpent fantstique” L. T. 143.

Suge “reptil” Lh. 945.

Türk. *Evren* (Anadolu S. D. D. 2/561) “Ejderha, büyük yılan”.

* *

Bask. *Gori* “I-incandescent, porté à la chaleur” Lh. 381.

Türk. Osmanlı “her tarafı yanıp içine kadar ateş haline gelmiş kömür veya odun parçası” Türkçe sözlük. T. D. K. 1955 sah. 641.

Akkor-ak kor “ak korluk halinde bulunan naribeyza: volta yayında kullanılan kömürler işlerken akkor halindedir. sah. 21.

* *

Bask*. *makil* “schort staff”.

Makola, 1-sorte de batône à acroc servant à tailler l'ajonc et la fougère, 2-cacole. Lh. 706.

Makhila, *makhil*, “batône” LT. 38.

Türk. *Makal* (Gümüşhane-Anadolu) “Bahçivan çapası” Söz Derleme Dergisi. Cilt 3. 1033.

* *

Bask. *Tini* Lh. 968, *Thini, thiña* “sommet, cime” Lh. 963.

Tini “sommet de montagne”, T, L. 481.

Türk. *Tin* (Karadeniz kıyıları) “tepe, zirve-sommet, cime”, S. D. D. 1365.

Yalnız bu mukayeseler Baskların eski taş devri yerli ahalisi bakiyesi olduklarına dair nazariyeyi çürütmeye kâfidir.

* *

Anadoludan gelip geçmiş kavimlerin ölü dillerine ait kelimeler Coğrafi isimlerde olduğu gibi halk diline geçmiş olarak Türkçede de yaşaması pek mümkün değildir. Bu hususta esaslı araştırma yapılmamış olmakla beraber bir kaç misal verebiliriz:

Etrusk. *Balteus*, baudrier, ceinture; mot étrusque d'après Varro "kılıç kayışı."

Türk oriental: *baldak* est l'anneau du ceinturon auquel le sabre est attaché. de Vaux.

Türk Osmanlı *Balta*, 3. Gümüş bel kemelerine süs için takılan küçük ve dişli parçalar. Baltalı kuşaklar çok eyi yakışır (Beypazarı-Ankara) Söz Derleme Dergisi 1939 cilt I. 161 (tabii bu kelimenin *Balta -Ax* ile bir münasebeti yoktur).

Altay dilleri ile Etruskçe arasında diğer müsterek kelime şudur: Etrusk *Bégoé*, nymphe, type de magicienne, auteur d'un des livres fulguraux des Etrusques. Son nom paraît dans les monuments sous la forme *Veku*. /Türk Oriental et Osmanlı *buge*, magie. B. Carre de Vaux p. 90.

Osmanlı, Türkmen *bügü*, *büyü* "die Magie, die Zauberei"- *bügi*, *bügü*, *bui* Radlof IV. 1883. *Bögü* (Çağatay) "weiser".

Mongol *Böge*, Mongur *bō* "chamane", Hexmeister".

Munda *Byga* "medicine -man" Hevesy F. U. J. 141.

Bu mukayeselerin Bask-Etrusk akrabaklısı nazariyesini teyid bakımından da önemi vardır. Ayrıca hatırlayınız :

Etrusk ve Bask *Lar-bey* Littré.

6. BASK DİLİ İLE TÜRKÇE MUTABAKATLERE (COINCIDENCES) DAİR LÜGATÇE

Bask. *Aitaso*, *aitona* "aieu, grand-père" /*Aita* "père" Lh. 21.

Türk, *Ata* (Tarançı, Tobol, Kazan, Kirgız, Osmanlı, Çagatay, Sart, Krim, Koman) Vater, grossvater, Vorfahr. Radlof I. 449.

Mukayese ediniz :

Bask. *Amaso*, *amona* "aieule, grand mère"

Mongol *Eme* "frau", *Eme* (Mançu) "Mutter".

Dravid, Tel. *Amma*, *ama* "Mutter".

(Bask ai-Türk a : ilk hecedeki bu uzatma Bask dilinin bir özelliğidir. Meselâ: melek manasına gelen "ange" aynı hususiyeti gösterir. Bask. *Aingeru* 1-ange-, 2-enfant vélu de blanc. Lh. 20).

Bask. *anai*, *anaie* “frère”. Lh. 41.

Anaya “id,” Fabre 140.

Türk. *Ini* (Tarançı, Teleut, Altay, Çağatay, Osmanlı, Azeri, Uygur),
äni (Baraba, Kirgiz), *önö* (Shera Yögür) Yunger-brother.

Ini “der jüngere bruder”. Németh 33.

Samoyed. Jen. *Inna'a*, *ina* “älterer Bruder”; Finn *eno*, Est. *onu* “Mutter
 Bruder”, *Inas* Macar “gyerköcz” Budenz Ny. K. X. 84.

Dravid: Tam. Kan. *anna* - Tel. *anna* “älterer Bruder”.

Berber. *aña*, Nubisch. *enga* “Bruder”. F. Hpmmel Ethn. 72.

Guechua (Inca) *wayna* “jeune”: Türk. *ini* “frère cadet”. Georges
 Dumézil, Studia Linguistica VIII/I. 1954 Lund.

Bask. *Apa* “nom que les puinés donnent à leur soeur aînée comme
añe à leur frère aîné/Oncle du père ou de la mère/ arrièregrand’
 père ou grand’mère /nourrice. Lh. 47.

Türk. yukardaki mana nüanslarının hepsi Türkçede mevcuttur :
Apa (Kazan, Kirgiz) “ältere schwester, tante”; *epe* (Krim, Karayim)
 İd. *Ebe* (Tarançı) “die jüngere schwester der mutter, die
 ältere schwester.

Cuvaş. *Appa* “ältere schwester, die jüngere schwester meines vaters
 oder meiner mutter”.

Samoyed *Apa*, *appa* “ältere schwester”. Sauvageot 39.

Türk. Ot. *apa* “grandfather” (< **papa*) and mongol *baba*, kalm.
bäwa elder brother who takes the place of a father. Ramstedt.

Bask. *Apa* “baiser” Lh. 47.

Apun “baiser” Lh. 50.

Türk. *Öp/mek* (Tarançı, Baraba, Sart, OT. Krim, Kom. Karayim,
 Uygur, Çağatay, Osmanlı) “küßen”. Radlof I. 1308-Up- (Kazan)
 İd.

Macar *ápolni* (csókolni) İd. Budenz Ny. K. X. 77, 325.

apolás (Székely) “csokolbatás”.

Hittit Hierogl. *APXE-* “lieben” Meriggi 94.

Bask. *Arba* “traîneau rustique Lh. 53.

Türk. *Araba* (Kırım, Kun, Osmanlı, Azeri, Çağatay, OT. Karayim)
 arba, abra. “der Wagen”, Radlof I. 261./*Arba* (Kirgiz, Kazan,
 Kırım) -araba, haraba, abra. “der Wagen”, Radlof I. 335.

Burada mana kayması, (eğer mükayese doğru ise) şayanı dikkattir. İlk nakil vasıtası tekerlekli arabadan önce şüphesiz kızak idi. Karlık arazide olduğu gibi dağlık arazide meselâ Artvinde (Türkiye) bugün dahi baharda bile kızak kullanılır. Räsänen şu mukayeseyi yapar: gtü. tü. *araba*, az. *harava* “wagen”.

özb. *haral* “Pflug”,

mong. *aral* “schlitten; Gabeldeischsel”

ma. *fara* “schlitten; Femerstangen, Gabeldeichsel”

olça, goldi *para* “schlitten”

finnisch *purila*, *purilas* “Schleife, Zwei lange Stangen auf beiden Seiten des Pferdes, mit den hintern Enden auf der Erde schleppend und mit einem dazwischen gebundenen Brett, welche die Unterlage für die Fuhré bildet” Marti Räsänen, Uralaltaische Forschungen (U. A. J. XXV. H. 1-2, 1953).

Harol (Ahlat-Türkiye) buğdayı bir hat üzerinde ekebilmek için sapanın arkasına iki uzun tahta konur. Bu tahtalarla kurulan sapanaya harol denir. A. D. s. 162.

Keresteciyen *araba*'yı yunanca *ἀρβ*, *ἀρψ* “veho” köküne bağlar.

Bask. *Argokia* “masculin, ine”, Fabre 210.

Türk. *Erkek* (Kun, Çağatay, Osmanlı “männliches Wesen, das männchen” von tieren” /*Ergek* (Şor) “kater” Radlof.

Ar (Çuvaş) “Mann, Knabe”.

Irgäx (Yakut) “Männchen”. Németh, O. J. A. 78.

Birlikte hatırlayınız :

Bask. *Ar mälé*”, *ar-eme* “mälé et femelle” Lh. 67.

Türk. *Er* (Kirgız, Kara Kirgız, Sagay, Koybal, Kaçins) *är* (Teleut, Altay, Şor, Lebet, Kumandit, Tarançı, Tobol, Osmanlı, Uygur)” der Mann. Radlof I. 751, 753.

Bask. *Asaltzea* “tremper, couvrir une chose d'un liquide”.

Türk. *Islat/mak* (Azeri) von *isla-t* “anfeuchten, nass machen”. Radlof I. 1393/Islanmak (Osmanlı) “feucht, nass sein”.

Bask. *Aürra* “enfant, jeune, fils, fille. Fabre 107.

Türk. *Uri* “oğul, erkek”, Anal. Index. Uygur. /Ahmet Temir'e göre *Ori* okumak daha doğru olur. “Sohn, männlich”.

Mongol. *Ori* (Kow. 439).

(Ramstedt S. K. E. 177 de şu mukayeseyi yapar:.

Oturk. Uigur *Ory* "son", *oryogul* id. /Mo. *Ori* "young, boy, young man"; Kore, *Orabi*, *oräbi*, *oraveni* "brother used by and the relation to a sister", *or-emi* "wife of the brother", *oraba*) *oppa* (from the childrens' speech); **ol*, **or* "male child, son, boy").

Bask. *Bakida* "conjonction s. f. jonction de deux chasses ensemble".

Fabre 56.

Türk. *Bağ* (Çagatay, OT. Tarançi, Sart, Krim, Azeri, Türkmen) "der Strick, das Band, die Fessel; der Bündel, das Paket" Radlof IV. 1446.

Bağlamak (Osmanlı, Krim, Azeri, Türkmen, Kun)-beylemek. "anbinden, binden, festbinden, einen Knoten machen" Radlof IV. 1456.

Yakut. *Bai*- "to tie".

(Tunguz. *Ba-* "to be a matchmaker, to arrange a matrimonial alliance, to tie together".

Kore. *Pa* "a rope" Ramstedt, S. K. E. 179.

Bask. *Basi* "sale, dégoûtant" Lh. 116.

Türk. *Pis* (Osmanlı, Azeri, Çagatay) von pers. *pes*, unsauber, schmutzig. Radlof IV. 1350.

Bask. *Begi* "Oeil" Lh. 122/*Begira* "regarder" Lh. 124.

Begi "Auge"; air. *fega-d* "das Schen"/Afrika dilleri: eg. *bq*, *bg*, *bx*, kafa *baq*, *waq* id. Bulanda *feke-t*, Bola *peka-ş*, Sarar *puga-s* et "Auge". Von F. von den Velden: Der nordafrikanische Untergrund der keltischen Sprachen.

Türk. *Bak-* "to regard, to look on intently, schauen, regarder".

Bak- (Osmanlı, Azeri, Türkmen, Krim, Çagatay, Tarançi, OT. Kun, Kirgiz, Karakirkiz, Kazan, Karayim) "schauen, hinschauen" Radlof IV. 1335.

Tunguz, *baka-* "to find out, to hit; to fix the eyes on".

Quechua (Inca) *paya* "voyant" "*Paq* en vue de, pour", *paq-ta* "attention" Dumèzil.

(Keresteciyen Türk *bak* sözünü Sanscrit *paçiyami* "voir" ile mukayese eder. Sah. 93).

- Bask. *Begit-harte* “Auge-Zwischen raum-Gesicht” Karl Bouda
Begitarde “Visage” T. L. 547.
Bet var. de *begi*, oil, dans quelques composés. Lh. 156.
Bet-arpegi “face, visage Lh. 156.
- Türk. *Bet* (Osmanlı, Krim), *Bit* (Çagatay, Kazan) “das Gesicht” Radlof IV. 1617.
- Ostyak. *Pugodem*, Vogul. *Pajt* “Orcza, Pofa”. Budenz M. F. Sz. 72.
- Bask. *Harte, arte, erdi* halb, Hälften; moitié Lh. 252.
- Türk. *Yarti* (Baraba, Kazan, Karayim) “die Hälften, halb” Radlof III. 145./*Orta* (Tarançı, Krim, Koman, Kirgiz, Şor, Sagay, Koybal, Kaçins, Kürek, Osmanlı, Uygur, Çagatay) “die Mitte die Hälften”. Radlof. I. 1064.
- Bask. *Ber* var. de *bera* “seul, unique, seulement” Lh. 141.
- Türk. *Bir/ Çuvaş Per* /Yakut *Bır* “un”.
- Bask. *Biro* “grain de raisin” Lh. 174 /*Bir-bil* “rond” Lh. 174.
- Türk. *Börlögön* (Kazan) “die Felsenbeere”-*börölgön*. Radlof IV. 1721-1719. (Rubus saxatilis).
- Finn-ugor. Çeremis *mör* “beere”; Votyak. *bori, bore* “grosse wald-erdbeere (fragaria collina).
- Hind-Avrupa. Grek. *moro-n*, lat. *mōru* “brombeere”.
- Kafkas. Kürin *mer* “brombeere, himbeere”. AKE. 172.
- Maori, *pura-pura* “Saat”. Eduard Stucken MVAG. 1926 p. 62.
- Sumer. *buru* “Frucht”.
- Burada yine önemli bir kültür kelime ile karşı karşıyayız. Baskça Türkçeye en yakındır. Basklar Step-Orman bölgesinde öğrendikleri bir söyü cenup bölgesinde üzüm ile tanışınca eski kelimeyi üzüm danesine kullanmışlardır.
- Bask. *Buru-ko* “1-Coiffure de femme, mouchoire de tête, 2. bérét Lh. 189
- Türk. *Börük* (Kirgiz) die Mütze Radlof. 1699 /*Börk* (Çagatay, Tarançı, OT. Karayim, Koman) - *Börük*. /*Burik* (Kazan) id.
- Yakut. *Bärgäsä* “mütze” Németh Öj. H. A. 66.
- Mongol. *Bürge* (K. W.) “leichter sommerhut, halmhut”.
- Türkçe *börk, börük’i bütü*-“bedecken” ile izah ederler.
- Ancak Bask. *buru, bütü* “tête” manasına gelmektedir. Lh. 188. daha uygun düşer. Lh. 188.

Bask. *Bost* “*cinq*” Lh. 181 /*Bortz* “*cinq*”. Lh. 180.

Türk. *Beş* (AT. Osm.) *Biş* (Çagatay, OT. Tarançi, Sart, Türkmen, Kırım, Azeri, Kazan, Tobol) “*fünf*”. Radlof 1685, 1787.

Bask. *Chapata, chapataska* “*babouche*”. T. L. 3.

Zapata “*soulier syn. oski, oinetakoak*”, Lh. 1072.

Türk. *Çabata* (Kazan vom pers. *Çabatan*) “*die Bastschuhe*” Radlof III. 1930.

Bask. *Dei* “*action d'appeler*” Lh. 200 /*deitzea* “*appeler, v, a. nommer*. Fabre 15.

Türk. *Di-mek* (Kazan) sagen, nennen. /*di* (Osm.) Aussruf zur Aufmunterung. Radlof III. 1751.

De-mek (Osmanlı, Kırım, Çagatay, Tarançi, Karayim, Kirgiz) “*sagen*” Badlof 1654.

Bask. *Dündü* “*obscur, nuageux*”. Lh. 214.

Türk. *Dün* (Osmanlı) “*Nacht*”, *tün* (Kazan), *tön* (Çagatay), *tün* (Uyghur id).

Çuvaş. *tem.* “*dark*” /Yakut. *tän* “*Nacht*” Németh Öj. H. A. 58.

Mongol. *tüne* “*darkness, dark forest*”.

Kore. *dun* “*neight*”. Ramstedt SIKE. 60.

Cf. Keresteciyen Türkçe kelimeyi russe *ten* “*ombre*”; anglais *dun* “*obscur*”; allemend *dunkel* “*sombre*” ile karşılaşır. K. 148.

Bask. *Egaşı* (egachi) “*femme, maîtresse*” Lh. 220.

Türk. *Egeçi* (ağacı) “*tante*” Çagatay lehcesi/ágáci id. Koman lehcesi.

Mo *Agaçe* (Çagatay, OT.) “*Ehefrau, Frau*. /*Agaçı* (Kazan, veraltet) id. Radloff I. 151.

Mongol *Ege-çi, Ektṣi* (K. W.) “*ältere Schwester*”.

Karşılaştırınız :

Bask. *Egaço* (boh.) “*chef, maître, homme*”. Lh. 220.

Türk. *Aga* (Osm. Azeri) 4-“*Herr, Officier, Vornehmer*” Radlof I. 143.

Aga hemen bütün Türk lehcelerinde vardır. Büyüklük ifade eder.

Bask. *Egun* “*1-Jour, clarté du jour, 2-aujourd’hui*”. Lh. 224.

Türk. *kün* (Altay, Teleut, Lebet, Şor, Krim, Sagay, Koybal, Kaçins, Kürik, Baraba, Kirgiz, Karakirgiz, Koman, Orhun, Uygur, Çagatay, Osmanlı) “*der Tag, die Sonne*” -*Gün*. Radlof II. 1436.

Çuvaş *Kün* id.

Yakut. *Kün* "Sonne" Németh 43.

Mançu. *Chun* "Soleil".

Tunguz. *Chün* id.

Finn. *Siung* "Soleil".

Sumer. *Kun* "illumination, manifestation de la lumière".

Tokhár. *Kom* "Tag, Sonne". Németh, A törökség Oskara 168 de bunu tesadüfi benzeyiş olarak izah eder.

Georges Dumézil ise 'Studia Linguistica VJII/I 1954 d: Türkçe *kün* Quechua (Inca) *Q'uni* "chaud" ile mukayese eder.

Bask. *Er*, var. de *Eri* ou *erhi*, "doigt", dans les dérivés *erpuru*, *erkoro*, *erma mi*, etc. Lh. 245.

Erria "doigt, partie de ma main", Fabre 93.

Türk. *Ernek* - parmak. Divan. Bk. *Frnğek* (Caf. T. T. An. İnd. U.), krş. Radlof, (Sagay, Koybal, Kaçins) *ergek* :, Pekarski Yakut *Erbeh*.

Divanü Lugat-it-Türk dizini sah. 191.

Not: Burada-*ek* eki kaldırıldıktan sonra Bask *Eri*, *Erhi* ile mukayesede güçlük kalmaz. Hatırla, bacak, parmak, ayak, tırnak v. s. kelimelerde -ak, -ek kökü umumidir.

Bask. *Er'a*, *er'e* "brûler" Lh. 266/*Erre* "brûler" L. T. 54. /*Erretzea* Fabre 34.

Türk. *Ör* (Söz Derleme Dergisi 1947 Cilt 3. Sah. 1113) "kor, köz" *Ört-* "yakmak =brûler" Divan 464.

Bask. *Erdi* "moitié" L. T. 318. /*Erdi* "halb, Hälften" Karl Bouda. 23.

Türk. *Yarlı* (Baraba, Kazan, Karayim) "die Hälften, halb" Radlof III. 145. *Cartı* (Kirgiz) id. Rad. IV. 34. *Yan* (Osmanlı) "die Hälften. Radlof III. 120.

Bu kelimenin kökü *yarmak* (Bütün lehceler) "zerspalten, zertheilen" filine dayanmaktadır. Radlof III. 102. Baskça *Erdiratu* "zerreissen", *erditu* "gebären, sich halbieren, sich teilen" fiillerinde de aynı mana saklıdır. Karl Bouda.

Bask. *Ereka* 1" ruisseau, 2-ravin, 3-canal" Lh. 268.

Türk. *Arık* (Kirgiz, Karakirgiz) "Bewässerungsgraben, durch welche man das Wasser auf die Felder leitet" Radlof I. 269.
Ark (Osmanlı) id.

Sulama ile ziraat usulünün en mühim kelimelerinden biridir.

Bask. *Galde* "demande", *galdat* "demander" L. T. 123.

Galde "demande d'une chose que l'on désire obtenir" Lh. 328.

Galdu "demande" Lh. 328.

Türk. *Kol*(Koman, Uygur, Karayim) "bitten" Radlof II. 584. /*Kola* (Çagatay) "bitten" Radlof II. 585.

Elam. *ku-ul-la-h* "bitte", *ku-ul-la-ak-u-me* "Meine Bitte", F. Bork, Elamische Studien 1933 p. 31.

Bask. *Gatea, gatia* "aller, marcher", se transporter" Fabre II *Yoatea*.

Türk. *Kit-mek* (Kazan, Baraba)-*kät-mek*. "fortgehen, fortfahren, sich entfernen" Radlof II. 1347.

Git-mek (Osmanlı) "gehen" Radl. 1622.

Bask. *Geri* "ceinture, le milieu du corps" Lh. 353/*Gherikoa* endroit du corps où l'on attache la ceinture: *Gherria*. Fabre 40.

Türk. *Kur* (Radlof II. 916, Divan I. 39, I) "Leibgurt". /*Kuri* (Divan I. : 14, 10) "um ihm herum". /*Kur, Kor* (Shera Yögür. E. Mannerheim) "girdel".

Yakut. *Kur* "Leibgurt" Németh 38.

Sumer *Gi-ri* "Gürtel" §. L. 36.

Bask. *Giza* "homme" Lh. 361 /*Gişot*, dim. de *gizon* "hommlet".

Gizon "l'être humain, l'homme" Lh. 362.

Türk. *Kişi* (Tarançı, Koman, Krim, AT. Çagatay, OT. Osmanlı, Karayim) der Mensch Radlof. II. 1392.

Yakut. *Kisi* "Mensch, Mann" Németh 75.

Ostyak *Kassek* "homme".

Gürcü. *Katsi* "homme" Keresteciyen 294.

Sumer. *Gi-iş* "männlich" § L 211 /*Giş* "insan, hizmetkâr, bir kimse" U. S. SZ. 17.

Urarto. *Gişsure* "Mann" Tsereteli: Die neuen haldischen Inschriften. s. 27 (E. U. 417).

Çok eski bir çok dillerde müşterek iptidaî mefhumlardan biri olduğuna şüphe yoktur.

Bask. *Hadi* “sois; *Jeiki hadi* “lève-tois”. Lh. 395.

Türk. *Haydi, hayda* “nun, vorwärts, *Hayda git* “dass du vortkommst”. Radlof II. 1740.

Bask. *Hatz* “vestige, empreinte de pied d’homme ou d’animal”, trace” Lh. 420 T. L. 517 -*Herecha*.

Türk. *İz* (Tarançi, Sart, Kirgiz, Karakirgiz, Koman, Krim, Osmanlı Çagatay, OT. -İs, Iz Radlof, I. 1536.

Mongol. *Erigen*, vgl. urspr. *ere, eri “furche”- tü. iz “Spur”, Kalm. erén (K. W.) “streifen; gestreift; bunt; bild”.

Mançu. *Iren* “gekräusel auf dem Wasser”.

Bask. *Hel* “Sens général d’arriver”. Lh. 429.

Heldu “venir” TL. 539.

Türk. *Gel* (Osmanlı), *Käl* (Tarançi, Altay, Teleut, Lebet, Şor, Küerik, Krim, Kun, Uygur, Çagatay, Karayim), *Kel* (Kirgiz, Sagay, Koybal, Kaçins), *Kil* (Baraba, Tobol, Başkurt, Kazan)- “kommen; venir”.

Yakut. *käl-* “kommen”, Németh 22.

Bask. *Herén* (“belle-fille, bru” Lh. 435.

Erren “bru” LT. 54.

Türk. *Kelin* (Uygur, Çagatay) “Schwieger Tochter, frau des jüngeren bruders oder nahen verwandten”, Kaşgari *kelin* “Braut, schwieger Tochter” /*Kin* (Çuvaş<*kälin) id.

Fin-ugor. Mordvin *kel* Ostyak *kili* “jüngere schwester der frau” Züryen *kel* “schwägerin”, Fin. *käly* “schwägerin”.

Németh U. T. K. 96, A Törökség öskora 161 (E. B. A).

Gürcü *käli* “Mädchen, Dame”, A. Nehring S. I. K. U. p 33.

(Alfons Nehring: Studien zur Indogermanischen Kultur und Urheimat p. 33 de “Ebenfalls nach Bleichsteiner entspricht dem georg. *käli* “Mädchen, Dame “ein bask. *al-in *alaba* “Mädchen”).

Biz bunu kabul etmiyoruz. Bask. *Alaba*, Türk *Abla* mukayesesine bakınız:

Bask kelime başındaki *h*- çok defa Türk kelime başı *k*-, *g*-ye tekabül eder. Bu bahse bakınız.

Bask. *Hiri* “Ville” Lh. 444. TL. 546.

İri “ville, cité. Var. *hiri* Lh. 539.

Türk. *Or* (Kirgiz, Krim, Çagatay, Koman, Osmanlı) “1-die Grube, das Loch, 2-Ein Wall mit einem Graben, eine Befestigung (Osmanlı). Radlof I. 1046/*Or* (Kirgiz), *Ur* (Başkurt) “fortification”. Çuvaş *Hola* “ville” Budenz Ny. K, I. 211.

Munda *Orak* “maison, lieu d’habitation” “Rivet Sumerle mukayese eder. Sumer *U-ru* “Stadt” §. L. 83.

(Osmanlı *Orbegi*- commandant d’une fortresse, désignait par métonymie, la ville, même qu’elle était destinée à protéger: comparez l’allemand *burg* l’anglais *castle* etc. qui servent à former des noms de villes. Keresteciyán 50).

Bask. *Il* “mourir”, Azkue: El Vascuence 1949 p. 6.

Il “les sens et les composés de *hil*” Lh. 503.

Hil “Subst. cadavre de personne; Verbe mourir” Lh. 440.

Ul var. de *hil* “mourir” Lh. 1001.

Türk. *Öl-* (Tarançı, Altay, Lebet, Tuba, Şor, Sagay, Koybal, Kaçins, Kirgiz, Karakirgiz, Krim, Koman, Uygur, Çagatay, Sart, Osmanlı, Azeri, Karayim v. s.)-*ül-* “sterben” Radlof I. 1243.

Ül- (Kazan, Baraba, Tobol, Koybal, Sagay) “sterben” Radlof I. 1845.

Çuvaş *Vil-*, id.

Yakut *Öl*, “sterben” Németh 41.

Mongol *ala* “Türk. öldürmek” /Mançu *alüü* - v. caus. Ny. K. XIII, 233.

Vogul *Vel-*, *äl-* “erschlagen, tödten” /Macar *Öl-*, id.

Bask. *Ilikı* “cadavre”, var. *Hilihi-tu* “devenir vadavre” Lh. 508.

Türk. *Ölüük* (Tarançı, Uygur, Çagatay, Osmanlı, OT.) von *öl-k* “der Verstorbene, Todte, Leichnam”. Radlof I. 1249 /*Ölüklük* (Çagatay) die Leiche. Radlof I. 1250 /*Ölüög* (Sagay, Koybal, Kaçins, Şor, Lebet) “todt, verstorben”. Radlof I. 1250.

Bask. *Ikusi* “voir” Lh. 549 /*Erakus* “faire voir” faktitif de *Ikus*, Lh. 248.

Ayrıca Bask. *Begi* “oeil” L. T. 340 /*Beghia* “Oeil”, Fabre 236.

Bu iki kelimedede Türkçe *Göz* “oeil” ve *Gör* “voir” ile

Bak-ak “regarder” köklerinin saklı olduğunu sanıyoruz.

Türk. *Köz* “Auge” eigentlich “Sehen” von dem Stamme *Kör* “sehen”, *köz-et*, *kös-ter* “sehe nlassen, zeigen, *karak* “Auge Pupille” eigentlich “schauer” von *kara-* “schauen, sehen” R. O. XIV. M. Bernhàrd.

Türk. *Bak-* (Osm. Azeri, Türkmen, Kırım, Çagatay, Kirgız) "schauen"
 R. (Kerestecihan sah. 307 de Türkçeyi Hind - Avrupa dilleri ile de
 mukayese eder: grec *kws*, 'Okkos, et *osse-id*, d'où 'Ossomai regarder,
 correspondant au turc *gözlemek*. Latin *ocuset oculis-oeil*. Anglais to
gaze -regarder fixément)

Bask *khabar* "sec jusque à l'aridité" *khabarstu* "sécher à la chaleur
 jusqu'à complète siccité et jusqu'au recroqueviller à la chaleur".
 Lh. 593.

Türk *kavur, kavir* (v) Osmanlı -*kaur* "brennen, rösten, braten" Radlof
 II. 468

Kaur (v) Baraba, Azeri, OT. "rösten, braten" Radlof II. 51.

Kaurma, (Krim, Çagatay) 'geröstete Weizen oder geröstete
 Gerste" Radlof II. 52.

Kaurmaç (OT.) "geröstete Weizen oder geröstete Gerste" II. 52.

Bask. *Khabaró* "tumeur", *khabaró-tu* "se renfler en tumeur" Lh. 593.

Türk *Kabar-mak* (Krim, Kazan, Osmanlı, Çagatay, Azeri) "sich erheben,
 emporsteigen; anschwellen, sich auf blasen" Radlof
 II. 440.

Kabar (Osmanlı, Z.) "eine Blase, Rindsblase, Wasserblase, Geschwulst"
 Radlof 441.

Kabarcık (Osmanlı) von *kabar-cık* "die Geschwulst, Blase, das
 Bläschen" Radlof II. 444.

Yakut *Xabiri* (mit) einer Wölbung versehen".

Mongol *Qaba, d (u)-(K. W)* "schwellen, anschwellen (das Fleisch)".

Bask. *Kalpar* "chauve, chauve au sommet de la tête" Lh. 580.

Türk *Kel*, (Osmanlı) "der Grind, eine Krankheit der Kopfhaut;
 die Kahlköpfigkeit in Folge des Grindens" Radlof II, 1108.
 (karşılaştırınız : allemand *kahl-chauve*, latin *calvus*, sanscrit *k'allita*
 -id. Kerestecihan 291).

Bask. *Kezka* "souci, inquiétude, remords, scrupule, sollicitude, soin"
 Lh. 593.

Kezkatu, khechatu "se soucier", TL. 483.

Türk. *kuşku-lanmak* (Osmanlı) "aufgescheucht werden". Radlof
 II. 1028.

(Bu kelime Kazan lehcesinde de vardır. H. K.)

Bask. *Kızkırıtu* “bruit confus, éclat de rire; clamour ou cri occasionné par la peur” cf. *Izkiritu*. Lh. 613.

Türk. *Kığır-* (Kazan) “schreien” Radlof II. 795.

Kığır- (Altay, Teleut) “schreien, rufen” Radlof II. 793.

Bask. *Kizkin* “renfogné, de mauvaise humeur” Lh. 613.

Kiskail “grillé, rôtie, surehauffé, brûlé” Lh. 612.

Türk. *Kızgın* (Çagatay) “enregt, aufgeregt, heiss, erhitzt, eifrig” Radlof II. 878.

Kızgın (Anadolu) “kızdırılmış, kızmış olan, öfkeli”, Türkçe Sözlük 1955. sah. 447.

Kız-mak (Çagatay) “erhitzt, heiss, glühende sein” Radlof II. 876.

Çuvaş *Xer* “rot werden”

Macar *gerjed* “entflammen” /*Eszt-Kirg* “glut, flamme, Funke” /Finn *Kiira* “flamme, glut” A. K. E. 296.

Munda *Kuskusau* “verärgert, beleidigt”, Hevesy 222.

(Burada R-Z tahavvülü nazarı dikkate alınmalıdır).

Bask. *Lan* “1-grand, gros, volumineux, 2-grandi, qui a crû en âge, personne faite, mûre, 3-Grosse pièce, en parlant d'argent”, Lh. 656.

Türk. *Iri-yarı* (Osmanlı), *iri* “great, big; large; bulky; voluminous”, *iriyan bir adam*. “a huge person; a gigantic man”, Türkçe İngilizce Sözlük, A. Vahid Moran, 1945, sah. 544.

Bask. *Lar'u, lar'ü* “1-peau qui couvre del'homme et des animaux, 2-peau dépouille des animaux, 3-cuir des animaux” Lh. 656.

Larrúa “peau, enveloppe d'animal, de fruit, etc.” Fabre 252.

Larru “peau”, TL. 365.

Türk. *Yan* (Anadolu-Çangırı) deriden yapma içeresine eğrilmiş iplik konur nesne”, Anadilden Derlemeler 416.

Yan (Kazan, Budagof II. 327) “1-die Haut zwischen den Fingern”, 2-ein Leder streifen, der Riemen”, Radlof, III. 120.

Hatırlayınız : *Yarkanat* (Kazan, Çagatay, OT.) -yarı-kanat. die Fledermaus. Radlof III. 135.

Yarū (Teleut, Altay, Koman) “gegorbenes Leder”,

Yarū-kanat “die Fledermaus”, Radlof III. 131.

- Bask. *Mulko*, *molkho* “grappe, particulièrement de raisin; troupe”
Lh. 748.
- Türk. *Bölük* (Osmanlı, Çagatay, Krim, Kirgiz) “der Theil”, ein
menschenhaufen” Radlof IV. 1701.
- Bask. *Muin* “cervelle”. L. T. 67/Buru-*muiñ* “cervelle” LH. 188.
Fuin “cervelle, moelle”, *muin* “sève” Lh. 313.
- Türk. *Bäin*, *beyin* (Osmanlı, Azeri) -*bäjin*, *mäjin* “das Gehirn”.
Radlof IV. 157. /*Miy* (Kirgiz, Sagay, Koybal, Kazan) “das
Gehirn” Radlof IV. 2148.
- Çuvaş. *Mime* “Mark, Gehirn” Aşmarin 313.
- Yakut. *Mäji* ‘Gehirn, Verstand’ Németh Öj. H. A. 23.
- Bask. *Oiherr* “tortueux, oblique, de travers” Lh. 796.
- Türk. *Aykırı* (Osmanlı) -*aygırı* “geil, ausserordentlich” Radl. 13.
Aykir (Karakirgiz) “die Länge, Ausdehnung eines Gegenstandes”.
Radlof I. 13.
- Bask. *Okher* “1-tordu, dévié, oblique, 2-contrefait, 3- borgne, qui n'a
pas qu'un oeil” Lh. 801/ Fabre 30.
- Türk. *Sukır* (Kazan) -*sokır* “blind” Radlof IV. 752.
- Sokur* (Kirgiz, OT. Koman, Krim) “blind’ einaugig, einen Fehler im
Auge habend (Kirgiz) Radlof IV. 521.
- Kör* (Krim, Osmanlı, Uygur) “blind” Radlof II. 1248.
- Bask. *Olhua*, *ólba* “avoine” Fabre
Olho id. TL. 31.
- Türk. *Yulaf* (Osmanlı) “der Hafer” Radlof III. 555.
- Grec *Oulai*, *Olai* ‘orge grossière’.
- Cabyle *Alu* “blé” Kerestecian 86.
- Bask. *Ongi-tu* “réparer, raccommoder, remettre en état, à la mesure”
Lh. 811.
- Ongi*, “toutes sortes des biens, matériels ou spirituels. Lh. 806.
- On* “bon, qui a de la bonté, just, droit” Lh. 805.
- Ontzia*, *onzea* “ameliorer”. Fabre.
- Türk. *Ongar-mak* (Kirgiz, Krim, Uygur, Çagatay) “von *ang-ar*. richtig
machen, verbesseren, ausbesseren, durchführen, grade machen,
heilen” Radlof I. 1027.

Oñat (Çagatay) von *Oñ+at*, vergl. *onat* "gut, schön". Radlof I. 1029.

Oñ-mak (Kirgiz, Uygur, Osmanlı) "gelingen" gerathen" Radl. I. 1026.

Oñ-mak "S'améliorer, prospérer, progresser". Keresteciyán 58. Japon. *Un* "bonne chance, bonne fortune" Kerest. 58.

Bask. *Oreko, orpheko* "1-pédales du métier à tisser, 2- pédale de piano"
Lh. 826/*Orpeko* "pédale" TL. 366.

Türk. *Öreke* (Kırım, Osmanlı), vgl. *örke* "die Spule, Spindel; der Geburtsstuhl" Radlof I. 1218. *Urke* (Çagatay) "die Spindel" Radl. I. 1836. -iğağacı.

Öreke (Ankara, Kayseri), *Öreki* (Çankırı) "keten, ip eğirmek için âlet" Anadilden derlemeler 1932, sah. 302.

Bask. *Satsu, satsü* "1-au prob sale, plein d'ordures, malpropre, 2-au fig. sale, souillé, qui a des souillures morales." Lh. 919, Syn. *zikin*.

Türk. *Sasi* (Osmanlı, Kırım, Koman, Kazan) "faul, übelreichend"
Sasi-mak (Koman, Kazan, Kirgiz) "stinken, übelreichen, in Fäulniss übergehen".

Sasik (Karayim, Kirgiz) -*sasi*. Radlof IV. 395.

Sazik (Uygur, Şor) "stinkend, der Sumpf; der Gestank, der übel Geruch.

Sazi-mak (Altay, Teleut, Lebet, Kürik) "übelriechen, stinken" Radlof IV. 398.

Bask. *Sogor'* "sourd, qui n'entend pas" Lh. 932, 382-*górr*.

Sor-gor "sourd" L. T. 485.

Türk. *Sagr* (Osmanlı) "taub" Radlof IV. 267/*sagırca* "schwerhörig".

Bask. *Supe, süpe* (A,) "foyer" Lh. 942.

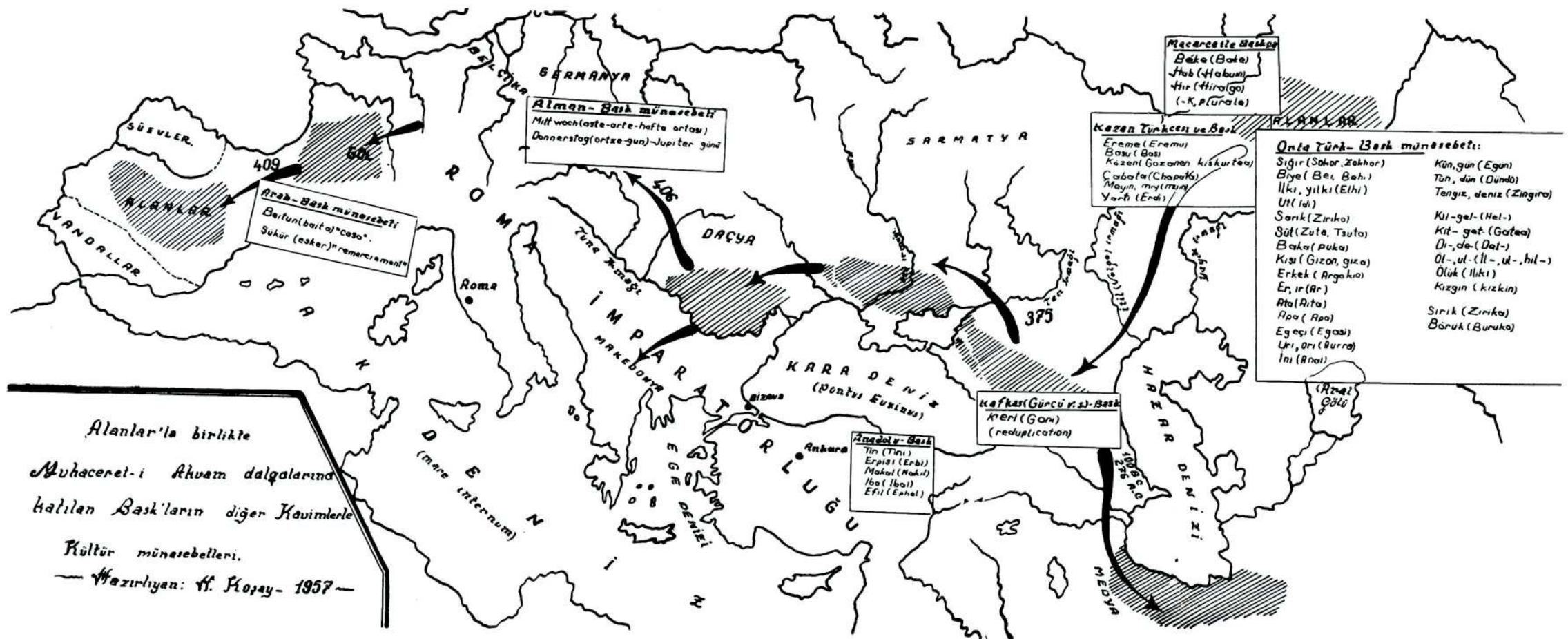
Su, sü "feu" Lh. 940.

Türk. *Suba* (Osmanlı, Kırım) "der Ofen im Zimmer oder der Backofen" Radlof IV. 559.

Bask. *Tṣuta* "lait" Lh. 990, *Zuta* "lait" Lh. 1115.

Türk. *Süt* "lait".

- Bask. *Tzar'amiko* “égratignure”. Lh. 991.
 Türk. *Tırmık* (Osmanlı) “die Krallen “*kedi tirmiği*” die Krallen der Katze” Radlof 1332. Cilt II.
 (Bask *Gatu* “chat; kedi” sözünün de müsterek olduğunu hatırlaya biliyoruz).
- Bask. Umu- “mou, mur, blet” Lh. 1002.
 Türk. *Yumşak* (Osmanlı, Çagatay, Tarançı, Koman) weich, milde” Radlof III. 585.
 Çeremiş. *Jomozgo* “fein”.
 Munda. *Dhima* “gut, mild” Hevesy F. U. J. 170.
- Bask. *Ur* “eau, en gén.; rivière, étange, lac, mer” Lh. 1004.
Hur “eau” Lh. 459.
 Türk. *Irmak* (Osmanlı) “ein grosser Fluss, der Strom” Radlof 1373.
- Bask. *Ur-tu* “fondre, liquéfier; se fondre, se liquéfier” Lh. 1006.
 Türk. *Iri-mek* (Tarançı, OT. Karayim) “schmelzen (intr.) zerfliessen, zerrinnen” -äri-mek (Altay, Teleut, Lebet, Baraba, Tarançı, Krim, Çagatay, Osmanlı) “schmelzen, sich auflösen” Radlof I. 761 -eri-mek (Kirgiz, Karakirgiz, Sagay, Koybal, Kaçins) id. 762.
 Yakut. *Ir-*“auftauern, schmelzen” Németh Öj. H. A. 27.
 Japon. *Iri* “schmelzen” Winkler 283.
- Bask. *Uharte* “Île” Lh. 1023.
Ugartea “Île, terre entourée d'eau”, Fabre 163.
Ugarte, *Uharte* “Île” LT. 236.
 Türk. *Otruğ* Divan I, 97-28. /*Otruğ* (Uygur An. İnd.,), “*Otrav* (Kazan)” “ada” ile. “Radlof I. 1112 “die Insel”, Methatése ile.
- Bask. *Zikoitz* “avare” TL. 31/*Zikor* “avare” Lh. 1088.
 Türk. *Sıkçıl-sık-çıl* “cimri, kismuk”. S. D. D. 1216.
Sikra, *Sikravu* “cimri”, kismik” S. D. D. 1216.
Sik-(Uygur, Osmanlı, Kirim, Altay, Teleut, Kirgiz, Kun, Kazan) “drücken, pressen, zusammendrücken” Radlof IV. 605.
- Bask. *Zingira* “See”, Heinrich Winkler K, SZ. X. 159.
 (diğer lügatlerde: *Itṣasoa*, Fabre 236; *Itsaso*, TL. 310).

Biz bu kelimedede Türkçe *Dingiz*, *deniz* ve Macarca *Tenger* sözü karşılığını sezmekteyiz :

Türk. *Deñiz* (Osmanlı), *Tençiz* (Çagatay) “la mer”, *Dingiz* (Kazan) id.
Tines (Çuvaş) <Kazan *dingiz*. /*Täñgiz* (Ot. Uig.) “Sea, Ocean).

Mongol. *Teñgis* “Meer, sea, inland--sea “<turk.

Kore *Thēñ* “vacant, empty”. Ramstedt 280.

Macar, *Tenger* “sea”. (Çuvaş -r ile iare kelime Budenz Ny, K. X. 89. (Kelime başında z-~t- Bask dilinin kendisinde de var:

Bask. *Zotal* “motte de terre et de gazon; écobuage; plaque, feuille” Lh. 1105. var. *total*, *ṣotal*. karşılaşır: Türk. *Tütel* (Kazan, Tobol) ein Gemüsebeet. Radlof III. 1572.)

Bask. *Zirika* “toute espèce de bâton à bout pointu dont on se sert pour exiter en piquant” Lh. 1094.

Türk. *Sırık* (Altay, Teleut, Lebet, Kirgız, Osmanlı, Krim) “die Stange” Radlof IV. 640. /*Sırık* (Koybal, Kaçins “ein Pfeil mit Knocheneinsatz”. Radlof IV. 641.

Türk. *Sirk*, *Sirik* “pole, rod”, Kore, *Sireñ* “poles on which to hang clothes”. Ramestedt, 235).

Bask. *Zor*, var. de *Zo'ri* “pou” Lh. 1101.

Zorri “pou” TL. 394. /*Zórrid*, “pou” Fabre 269.

Türk. *Sirke* (Osmanlı, Kırım, Tarançı, (Teleut, Altay) “die Nisse” Radlof IV. 705. *Sirkä* (Kazan) “die Nissen” R. 740.

Çuvaş *Şırga* id.

Macar. *Şerke*, bolgar-törk* *Şirkä* alakból. Németh Ú, T. K. 78.

Mordvin. *Sar-ko* “nisse”.

Votyak *Serär*, *seräl* “nisse”.

Kafkas: Kürini *Şar* “wurm”. A. K. E. 328.

Bask. *Zori* “gelb” Heinrich Winkler.

Hori “Jaune”, T, L. 267.

Oria “Jaune”, Fabre 188.

Türk. *Sarı* (Osmanlı), *Sarıq* (Uygur, Çagatay) etc.

Çuvaş. *Sare* “gelb”. /Yakut kaidevi tekabül *aragas* “gelb” Németh 9.

- Mongol. *Şira* “gelb” R. O. XIV. 242.
 Macar, *Şarga, sar, sarig* “gelb”. Türkçeden iare. Ny. K. X. 87; R. O. IX. 293.
Avesta zari “gelb”; Ai. *hàri-h* “gelb, goldig” Walde 299.
 Sumer *ara árú-sarı*. Kerest. 208, 215.
- Bask. *Zuri* “weiss”, Heinrich Winkler.
Zuri 1-blanc, *Zaldi zuri* “cheval blanc, 2-blanc-gris, grisonnant” Lh. 1112. *Chúri* “blafard, pâle” Fabre 29. /*Sur* (Teleut, Tobol) *blaugrau*” R. IV. 764.
Zuri, churi “blanc”, TL. 44.
 Türk. *Sarıgsın-Tsaritsin* (Stalingrad) “the white town”: mongol -*śiñ* “building”, S Kore *sjeñ* “a walled city”. Ramstedt S. I. K. E. 229. Soro (Kazan), *Sur* “grau, grauschimmel (pferd), *Sur-at* (Altay) “Schimmel”. Radlof.
 Çuvaş *Şure* “weiss”.
 Japon *Siro* “weiss”.
 Finn. *Siera* “schimmel (pferd)”.
 Bask. dilinde kelime başında Z-/s- değişmesi kaidevidir.:
 Bask. *Zigilu* “seau”, Latin *Sigilo* Lh. 1086.
 Bask. *Zigaro* “cigare” Lh. 1086.
 Bask. *Zepola* “oignon”, ciboule, Espanyol *cebolla*. Lh. 1082,

* *

NETİCE :

Basklar menşeleri itibariyle bir Asyalı kavimdir. Onların Türklerle temasları çok eski olup bu temas muhtelif bölgelerde mükerrer surette vukua gelmiştir. Basklar en son Volga (İdil) bölgesindeki Türkler ile temasa gelmişler ve takriben 1700 senedenberi de bu temas kesilmiştir. Baskların bugünkü yurtlarına kadar göçleri Hınların Alanlar ile olan mücadeleleri ve Alanların batıya sarkmaları neticesinde, Kavimler göçünün talı bir dalgası halinde vukua gelmiştir. Baskların göçleri sırasında temas ettilerini kavimlerle olan münasebetleri iare kelimeler şeklinde dillerinde inikas etmektedir.

Baskların menşei davasının halli İskitlerin kavmi terkilerinin izahı ile sıkı surette bağlı olsa gerekir.

* *

ANCIENT BASQUE-TÜRK RELATIONS
SUMMARY OF AN STUDY BASED ON LINGUISTIC
D A T A

It is well known, so far available works on the racial and language origin of the Basque people are based on contradictory theories. This author after having with these several theories, will stand, or even insist, on the central Asian origin of this people.

These existent close relations between the Basques and Turkic peoples in early times, and in Central Asia the following comparison of words now used, in the Basque and the Turkish should leave no doubt on this point.

Türk <i>ata</i>	Basque	<i>aita</i>	"père, father"
<i>ini</i>		<i>anai</i>	"frère, brother"
<i>er, ir</i>		<i>ar</i>	"mâle, man"
<i>erkek</i>		<i>argokia</i>	"masculin, mâle"
<i>uri</i> (Uygur)		<i>aurra</i>	"enfant, infant"
<i>börük</i>		<i>buruko</i>	"coiffure, fur-hat"
<i>egeçi</i>		<i>egasi</i>	"femme, maîtresse; lady, woman"
<i>gün, kün</i>		<i>egün</i>	"jour, clarté; day"
<i>yarti</i> (yarım)		<i>erdi</i>	"moitié; a half"
<i>git, kit-</i>		<i>gatea</i>	"aller; go"
<i>kışi</i>		<i>giza, gizon</i>	"homme; a human"
<i>öl, ul-</i>		<i>il, ul</i>	"mourir; to die"
<i>ölük, ulik</i>		<i>iliği</i>	"cadavre; corpse"
<i>miy, beyin</i>		<i>muin</i>	"cerveille; brains"
<i>sagır</i>		<i>sogir</i>	"sourd,"

These words, although suffice as proof, are related to one of periods, and there are similarly sound evidences related to other periods and places. Forfathers of the present Basques, or at least, the greater part of the Basque tribes had been in a long sojourn with Turkic peoples during their Pastoral Period migrations-The terms used for domestic animals, both in the Basque and the Turkic, if not all than to a large part, are similar. This similarity is so convincing, that no turkologist, possibly could have any doubt about the origin of such words. Furthermore, these words belong to the period of the development of an earlier commune Turkic language, so it will be not difficult

to guess the time of the Turk-Basque sojourns. Here ar a few words of that period :

Türk <i>siğır</i>	Basque	<i>sokor, zokhor</i>	"veau d'un an et plus; calf"
<i>biye</i> "mare"		<i>behi</i>	"vache; cow"
<i>sark</i>		<i>ziriko</i>	"mouton; sheep"
<i>ilki, yilki</i>		<i>elki</i>	"troupeau; flock"
<i>süt</i>		<i>tsuta, zuta</i>	"lait; milk"
<i>ot</i>		<i>atse</i>	"herbe; grass"

It should be pointed out here, the Turk-Basque relations and sojourns had not been confined to one or two occasion, but went on for a considerable length of time and or occured repeatedly, at different times and different places. For instance-one time the Basques moved from the Steppe Belt to the Steppe-Forest Belt in the mid-Volga region. Today we meet some words in the Basque similar to words still used in that region's tongue:

Türk <i>ereme</i>	Basque <i>eremu</i>		"forêt; bush"
<i>közen ciyiru</i>		<i>gozan kiskartua</i>	"contarction des muscles; crump"
<i>basu</i>	<i>bas</i>		"wüste; field"
<i>baka</i>	<i>puka</i>		"crapaud; frog"
<i>çabata</i>	<i>chapata</i>		"die bast schuhe; shoe made o wood bark"

In other time, during their migration, the Basques were in touch with Caucasian tribes-here the Basques acquired some agricultural terms of the locality. For instance: Georgian "K'ERI", in the Basque takes the form of "GARI"-both meaning wheat. The Basques had some relations with Asia Minor too, either directly or indirectly. These linguistic data are all the more important, for, the words that became commun for the Basque and the Turkish of today are not to be found in any other Turkic dialect-they are peculiar to Anatolia alone :

Türk <i>erpisi</i>	Basque <i>erbi</i>		"lièvre; hare"
<i>iba</i> "damp, wetness"		<i>ibai</i>	"fleuve; stream, river"(?)
<i>makal</i> "hoe"-çapa.		<i>makil</i>	"batône; staff"
<i>tin</i>		<i>thini</i>	"sommet, cime; summit"
<i>ari koğanı (köfun)</i>		<i>erlia kofoin</i>	"ruche; hive"

When the Basque moved further to the West, they parted with the Turkic peoples and established relations with german tribes. Their names of days are direct translations from the German.

In references to the Basque-Celt relations, particularly in comparative studies, the Turkic shoud be also brought in, for, the Celts and Indo-European peoples, while in, were neighbours to Turkic peoples. For an exemple-the Basque word "GONA" in the old Geltic "GUNNA" (meaning leather, Pelt) and the English "GOWN" the Turkish "GÖN, KÖN", all meaning the same. Every time, when the Basques became close to any other people, they acquired some words from their new neighbours. Words "BAITHA-Bayt (demeure)" "and "Esker-Eşkerü, şükr (merci) they got from the Arab conquerors of the Iberia.

Conculusion :

The Basques are of Central Asian origin. Theyr relations with the Turkic people had started befor the Early Times and cotinued on for a long period. Whether Turk and Basque peoples are related racially, or not can be assertedain only by further more extensive researches.

The last contact between Basques and Turks was in the mid-Volga region, and for the last seventeen centuries, approximately, i.e. since 3 rd. Centry A. D. ther had been no contact between the Basque and Turkic peoples.

The words commun in the Basque and Turkic tongues, that had been taken as the basis for this study are minimum two thousand years old, and are in circulation among different Turkic peoples righth to the data.

As to the migration of the Basques, it could well have been in the result of Hunn-Alan Wars, in whish they became involved, and the Alans having lost the war were thrown out of their homeland by the Hunns. The Basques, attached to the West-bound Alans, have crossed almost all of Europe and finally settled along in the Iberia. Personally, the author feels inclined to connect the solution of the dispute over the origin of the Basques to that of the Scythians.

Leaning upon the above linguistic data, the theory that would try to represent the Basques as the remnants of the Iberian Paleolithe Period can be dismissed with no efford harm. Craniometrical

similarities between the Basques and aboriginal peoples should be explained as the naturel consequence of intermarriages between them.

BASK - TÜRK MUKAYESELERİ İLÂVE KİSIM

Dil mukayeselerine göre Basklarla Türklerin temasları..., adlı araştırmamı yazdıktan sonra Charles Bouda'nın dört makalesini tedkik imkânını buldum. Bask-Kafkas dil gurubu nazariyesini ortaya koyanlardan biri olan Ch. Bouda "L'Euskaro- Caucasicque. San Sebastian 1951, adlı yazısını Don Julio de Urquijo'ya, "müşahedelerinden mürekkep bir inci kolyesi, olarak ithaf" etmektedir. Ch. Bouda ve kendi mukayeselerimizi yan yana kojuyorum:

Bask. *aga* "perche": Çeçen *ga* "branche" Ch. Bouda.

Türk. *agac, yığaç* "Holz, Baum" Radlof; Divan C. Bockelmann.

Bask. *ago, aho* "bouche": Abhaz *yo* id. Ch. Bouda.

Türk. *agız* "Mund" Divan. C. Brockelmann.

Bask. *altz, altza* "aune-kızıl ağaç": Abhaz *al* id. Ch. Bouda.

Türk. *Alça* (R. I. 422. AD. A). "Wilde pflaumen" *aluç* Divan.

Bask. *atso* "vieille femme, sorcière, grand mère": Avar *c, o* "femelle, femme" Ch. Bouda.

Türk. *açı, äçi* "alte Frau" Divan. Besim Atalay, C. Brockelmann".

Bask. *ergi* "bouvillon": Darg. *q'arya* "génisse" Ch. Bouda.

Türk. *argun* "Füllen von einem wilden Hengst und einer zahmen Stute"
Divan. C. Brockelmann.

Bask. *eri* "malade": Cauc. septentr, **c'* "être malade," Ch. Bouda.

Türk (Kazan v, s.) *irenci-mek* "être malade".

Bask. *itaun, itan* "prier, demander": Gürcü *tkhov*, Mingr. *tkv* "prier, demander" Ch. Bouda.

Türk. *Utin-mek* "prier" Kazan lehcesi.

Bask. *haz-i* "nourrir": Abhaz *adza, aza* id. Ch. Bouda.

Türk. *aş* (R. I. 583) ve Divan "Speise" *aşa-mak* "yemek".

Bask. *jabal* “lâche, faible, calm”: Çerkes *bel* “se cacher” Ch. Bouda.
 Türk. *yavlak* (R. III. 269) “schlecht” *yablak* (Uygur) “schlecht, übel”
 Analitischer Index 55.

Bask. *kume, ume* “petit d'animal” *ema-kume* “femme”: Gürcü *q'ma*
 “jeune homme, esclave, valet, paysan” Ch. Bouda.
 Türk *kuma* “ikinci genç kadın” A. D. 253.

Bask. *lertzun, lerstun* “grue-turna”: Avar *latchen*, lak *latchin*, Çeçen
letchi “faucon-şahin” Ch. Bouda.

Türk *laçın* “faucon-şahin” (R. Sagay, Şor, Caf. Müh. id. Hou.), Ça-
 gatay. Divan *laçın* “Falke” Divan. C. Brockelmann.

(bu kelimenin Türkçeye ve kafkas dillerine ve eğer mukayesede
 mana kayması doğru ise Baskçaya diğer bir dilden geçtiği kabul
 edilebilir. Zira Türkçede L ile başlayan kelime yoktur.)

Bask. *Ol-du* “pourrir”: Gürcü *ole* “lieu marécageux” Ch. Bouda.
 Türk. *ul-mak* “pourrir /tefessüh etmek, Tarama Dergisi II. 1244.

(Türkçe ve Bask ayniyeti dikkate şayandır: *-du* (-mak) karşılığı
 muahhar bir tekâmüldür.

Bask. *Osa-tu* “guérir, se guérir” *osa-sun* “santé”: Avar *tch'a-go* “vif,
 vivant” Ch. Bouda.

Türk *esen* (R. I. 871: Divan, C. Brockelman) “gesund”.
 (Türkçe ve Baskça şekil yakınlığı ve mana ayniyeti dikkate şa-
 yandır).

Bask. *ud-a* “été”: Lak *int* “printemps” Ch. Bouda.

Türk. *yaz* (R. III. 225; Divan C. Brockelmann) “Frühling, Sommer”

Bask. *urra-tu* “déchirer, fendre, poindre”: Svane *r̥ho* “poindre” Ch.
 Bouda.

Türk. *yır-t-mak* (R. III. 477; Divan C. Brockelmann) “zerreissen”
 (kelime başındaki y için bundan önceki kelimeye bakınız. Aynı
 hal Türkçenin kendisinde de vardır. Irak-yırak, ır-yır gibi).

Bask. *uži-tu* “diviser”: -Avar *su*, Artçhi *su-su*, lak. *su-s* “couper” Ch.
 Bouda.

Türk. *üz-mek* Uygur. III. 41. 8. "abgeschnitten werden (Strick), Divanda *üz-lün-mek*, *üz-lüs-mek*, *üz-türmek* şekilleri vardır. C. Brockelmann.

(Burada da Türkçenin Kafkas dillerine nazaran Baskçaya daha yakın olduğu şüphe götürmez).

Bask. *zin* "serment, vrai, sincère, fidèle" de *tzin*: Mingr. *tin-u* "droit" Ch. Bouda.

Türk. *çin* (R. III. 2070; Divan C. Brockelmann) "wahr, zuverlässig-doğru, gerçek, sahih".

* * *

Ch. Bouda'nın (Etymologies Basques, IX. Extrait de "Eusko-Jakintza Volume 5, Nos 3-6, 1951) adlı eserinden de bir misal verelim: Bask. *Esek-i, isegi, esegi, echeği, eskei* "suspendre" Ch. Bouda bu kelimeyi mukayese için Kafkas dillerinde benzerini bulamıyor. Buryat ve Yenisseyi dillerinden şu mukayeseyi yapıyor:

Buryat *-cikin* "suspendre" Yenissei *sigen-* "suspendre, peser" Halbuki Türkçede çok daha yakın karşılığı vardır:

Türk. *as-mak* (R. I. 535) "anhängen/suspendre" Divan C. Brockelman. Divanda aynı kelimenin *asılmak*, *asınmak*, *asışmak* şekilleri de mevcuttur. Bask dilinde *eskeki* "pendille-askı, askıda olan küçük şey, manasına geldiğini yine Ch. Boudanın yazısından öğreniyoruz. sahife 220.

Bask. *tare* "rejeton d'arbre, de plante" *tara* "jeune branche d'arbre" *talika* "tige d'un jeune arbre" Ch. Bouda-Schuchardt bu kelimeyi latince ile hal etmeye çalışıyorlar. Sah. 220.

Türk. *tal-* (R. III. 880) "Zweig-jeune branche d'arbre". Ch. Bouda "La valeur et l'importance des étymologies euscaro-caucasiennes pour les époques de civilisation humaine" adlı makalesinde eski ırklarına bağlılıklar ile müftehir olan Baskların Kafkas akrabalığından şikayetçi olmayacaklarını ifade ederek sözlerini bitiriyor. Biz de Baskların eski Türk kültürü ile yoğrulmuş olduklarına işaret ederek menşelerinin ancak Türkolojinin yardımı ile ve onun ışığı altında çözüleceğine inanıyoruz. Bunu söyleken kavimler müzesi halinde olan Kafkas dil ve kültür camiasını küçümsemiyor, bilâkis Türkoloji araştırmaları için de bu sahanın önemini temamıyla müdrik olarak şimdîye kadar Üniversitelerimizde Kafkas araştırmaları için bir kürsü ihdas edilmemiş olmasını eksiklik sanıyoruz.